

Úřední věstník

Evropské unie

C 140

Svazek 50

České vydání

Informace a oznámení

23. června 2007

<u>Oznámení č.</u>	Obsah	Strana
	IV <i>Informace</i>	
	INFORMACE ORGÁNŮ A INSTITUCÍ EVROPSKÉ UNIE	
	Soudní dvůr	
2007/C 140/01	Poslední publikace Soudního dvora v <i>Úředním věstníku Evropské unie</i> Úř. věst. C 129, 9.6.2007	1
	V <i>Oznámení</i>	
	SOUDNÍ ŘÍZENÍ	
	Soudní dvůr	
2007/C 140/02	Věc C-391/04: Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 10. května 2007 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Symvoulio tis Epikrateias – Řecko) – Ypourgos Oikonomikon, Proistamenos DOY Amfissas v. Charilaos Georgakis (Směrnice 89/592/EHS — Obchodování zasvěcených osob — Pojmy „interní informace“ a „využití interní informace“ — Předem dohodnuté operace na trhu s cennými papíry uskutečněné v rámci skupiny osob, které mohou být zasvěcenými osobami — Umělé zvýšení ceny převáděných převoditelných cenných papírů)	2
2007/C 140/03	Věc C-508/04: Rozsudek Soudního dvora (čtvrtého senátu) ze dne 10. května 2007 – Komise Evropských společenství v. Rakouská republika (Nesplnění povinnosti státem — Směrnice 92/43/EHS — Ochrana přírodních stanovišť, volně žijících živočichů a planě rostoucích rostlin — Prováděcí opatření)	2
2007/C 140/04	Věc C-252/05: Rozsudek Soudního dvora (druhého senátu) ze dne 10. května 2007 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Administrative Court) – Spojené království) – Thames Water Utilities Ltd, Regina v. South East London Division, Bromley Magistrates' Court (Odpady — Směrnice 75/442/EHS, 91/156/EHS a 91/271/EHS — Odpadní vody, které unikají z kanalizační sítě — Kvalifikace — Oblast působnosti směrnic 75/442/EHS a 91/271/EHS)	3

2007/C 140/05	Věc C-303/05: Rozsudek Soudního dvora (velkého senátu) ze dne 3. května 2007 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Arbitragehof – Belgie) – Advocaaten voor de Wereld VZW v. Leden van de Minister-raad (Policejní a justiční spolupráce v trestních věcech — Článek 6 odst. 2 a čl. 34 odst. 2 písm. b) EU — Rámcové rozhodnutí 2002/584/SVV — Evropský zatýkáací rozkaz a postupy předávání mezi členskými státy — Sbližování vnitrostátních právních předpisů — Odstranění ověřování oboustranné trestnosti — Platnost) 3	3
2007/C 140/06	Věc C-328/05 P: Rozsudek Soudního dvora (čtvrtého senátu) ze dne 10. května 2007 – SGL Carbon AG v. Komise Evropských společenství (Kasační opravný prostředek — Hospodářská soutěž — Kartelová dohoda — Pokyny o metodě stanovování pokut — Sdělení o spolupráci — Zásada non bis in idem) 4	4
2007/C 140/07	Věc C-386/05: Rozsudek Soudního dvora (čtvrtého senátu) ze dne 3. května 2007 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Oberster Gerichtshof – Rakousko) – Color Drack GmbH v. Lexx International Vertriebs GmbH (Příslušnost a uznávání a výkon soudních rozhodnutí v občanských a obchodních věcech — Nařízení (ES) č. 44/2001 — Zvláštní příslušnost — Článek 5 bod 1 písm. b) první odrážka — Soud místa plnění smluvního závazku, o nějž se jedná — Prodej zboží — Zboží dodané na různá místa téhož členského státu) 4	4
2007/C 140/08	Věc C-391/06: Rozsudek Soudního dvora (sedmého senátu) ze dne 3. května 2007 – Komise Evropských společenství v. Irsko (Nesplnění povinnosti státem — Směrnice 2003/4/ES — Svoboda přístupu k informacím — Informace o životním prostředí — Neprovedení ve stanovené lhůtě) 5	5
2007/C 140/09	Věc C-407/06: Rozsudek Soudního dvora (sedmého senátu) ze dne 10. května 2007 – Komise Evropských společenství v. Belgické království (Nesplnění povinnosti státem — Směrnice 2003/105/ES — Ochrana pracovníků — Nebezpečí závažných havárií s přítomností nebezpečných látek — Neprovedení směrnice ve stanovené lhůtě) 5	5
2007/C 140/10	Věc C-33/07: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Tribunalul Dâmbovița (Rumunsko) dne 24. ledna 2007 – Ministerul Administrației și Internelor – Direcția Generală de Pașapoarte București v. Gheorghe Jipa 6	6
2007/C 140/11	Věc C-139/07 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 8. března 2007 Komisí Evropských společenství proti rozsudku Soudu prvního stupně (pátého senátu) ze dne 14. prosince 2006 ve věci T-237/02, Technische Glaswerke Ilmenau GmbH v. Komise Evropských společenství 6	6
2007/C 140/12	Věc C-152/07: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Bundesverwaltungsgericht (Německo) dne 20. března 2007 – Arcor AG & Co. KG v. Spolková republika Německo 7	7
2007/C 140/13	Věc C-153/07: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Bundesverwaltungsgericht (Německo) dne 20. března 2007 – Communication Services TELE2 GmbH v. Spolková republika Německo 8	8
2007/C 140/14	Věc C-154/07: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Bundesverwaltungsgericht (Německo) dne 20. března 2007 – Firma 01051 Telekom GmbH v. Spolková republika Německo 8	8
2007/C 140/15	Věc C-156/07: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Consiglio di Stato (Itálie) dne 21. března 2007 – Salvatore Aiello a další v. Comune di Milano, Sindaco di Milano, Comitato tecnico – scientifico per l'emergenza del traffico e della mobilità nella città di Milano, Provincia di Milano, Regione Lombardia, Ministero delle Infrastrutture e dei Trasporti, Ministero dell'Interno, Presidenza del Consiglio dei Ministri, Euromilano SpA, Metropolitana milanese SpA 9	9
2007/C 140/16	Věc C-161/07: Žaloba podaná dne 23. března 2007 – Komise Evropských společenství v. Rakouská republika 9	9

Oznámení č.	Obsah (pokračování)	Strana
2007/C 140/17	Věc C-162/07: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Corte suprema di cassazione (Itálie) dne 26. března 2007 – Amplificientifica Srl, Amplifin SpA v. Ministero dell'Economia e delle Finanze, Agenzia delle Entrate	10
2007/C 140/18	Věc C-171/07: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Verwaltungsgericht des Saarlandes (Německo) dne 30. března 2007 – Apothekerkammer des Saarlandes, Marion Schneider, Michael Holzapfel, Dr. Fritz Trennheuser a Deutscher Apothekerverband e. V. v. Saarland a Ministerium für Justiz, Gesundheit und Soziales, vedlejší účastník: DocMorris N. V.	11
2007/C 140/19	Věc C-172/07: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Verwaltungsgericht des Saarlandes (Německo) dne 30. března 2007 – Apothekerin Helga Neumann-Seiwert v. Saarland a Ministerium für Justiz, Gesundheit und Soziales, vedlejší účastník: DocMorris N. V.	11
2007/C 140/20	Věc C-174/07: Žaloba podaná dne 30. března 2007 – Komise Evropských společenství v. Italská republika	12
2007/C 140/21	Věc C-194/07: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Consiglio di Stato (Itálie) dne 4. dubna 2007 – SAVA e C. Srl, SIEME Srl, GRADED SpA v. Mostra d'Oltremare SpA a další	13
2007/C 140/22	Věc C-204/07 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 16. dubna 2007 C.A.S. SpA proti rozsudku Soudu prvního stupně (pátého senátu) vydanému dne 6. února 2007 ve věci T-23/03, C.A.S. SpA v. Komise Evropských společenství	13
2007/C 140/23	Věc C-205/07: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Hof van Beroep te Gent (Belgie) dne 19. dubna 2007 – trestní řízení proti Lodewijku Gysbrechtsovi a Santurel Inter BVBA	14
2007/C 140/24	Věc C-207/07: Žaloba podaná dne 19. dubna 2007 – Komise Evropských společenství v. Španělské království	15
2007/C 140/25	Věc C-209/07: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Supreme Court (Irsko) dne 20. dubna 2007 – The Competition Authority v. Beef Industry Development Society Ltd, Barry Brothers (Carrigmore) Meats Ltd	15
2007/C 140/26	Věc C-213/07: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Simvoulis tis Epikrateias (Řecko) dne 23. dubna 2007 – Michaniki A.E. v. Ethniko Simvoulis Radiotileorasis, Ypourgos Epikrateias, Pantechniki A.E. a Syndesmos Epicheirieson Periodikou Tipou	16
2007/C 140/27	Věc C-223/07: Žaloba podaná dne 3. května 2007 – Komise Evropských společenství v. Švédské království	17
2007/C 140/28	Věc C-235/07: Žaloba podaná dne 10. května 2007 – Komise Evropských společenství v. Spolková republika Německo	17

Soud prvního stupně

2007/C 140/29	Věc T-357/02: Rozsudek Soudu prvního stupně ze dne 3. května 2007 – Freistaat Sachsen v. Komise („Státní podpory — Podpory poskytované orgány spolkové země Sasko — Režim podpor malým a středním podnikům — Zrychlené schvalování — Časová působnost pokynů Společenství a nařízení o výjimce týkajících se podpor malým a středním podnikům — Záměr podpor oznámený před vstupem nařízení o výjimce v platnost — Legitimní očekávání — Právní jistota — Úplné oznámení“)	19
---------------	--	----

Oznámení č.	Obsah (pokračování)	Strana
2007/C 140/30	Věc T-219/04: Rozsudek Soudu prvního stupně ze dne 3. května 2007 – Španělsko v. Komise („Rybolov — Vývoj kapacity rybářských loďstev členských států — Režim vstupů a výstupů — Výbor pro rybolov a akvakulturu — Jazykový režim“) 19	19
2007/C 140/31	Věc T-255/04: Rozsudek Soudu prvního stupně ze dne 10. května 2007 – Negenman v. Komise („Veřejná služba — Úředníci — Mateřská dovolená — Volno z důvodu nemoci — Pravděpodobné datum porodu — Počátek mateřské dovolené“) 19	19
2007/C 140/32	Věc T-261/04: Rozsudek Soudu prvního stupně ze dne 3. května 2007 – Crespinet v. Komise („Úředníci — Povýšení — Hodnotící období pro povýšení 2003 — Přidělení přednostních bodů“) 20	20
2007/C 140/33	Věc T-271/04: Rozsudek Soudu prvního stupně ze dne 8. května 2007 – Citymo v. Komise („Smluvní odpovědnost — Rozhodčí doložka — Nájemní smlouva — Nepřípustnost — Mimosmluvní odpovědnost — Předsmluvní jednání — Námitka protiprávnosti — Legitimní očekávání — Dobrá víra — Zneužití práva — Materiální újma — Ztráta šance“) 20	20
2007/C 140/34	Věc T-343/04: Rozsudek Soudu prvního stupně ze dne 3. května 2007 – Tsarnavas v. Komise („Úředníci — Hodnotící posudek — Invalidita — Žaloba na zrušení — Aktivní procesní legitimace — Návrh na náhradu škody — Nepřípustnost“) 21	21
2007/C 140/35	Věc T-99/05: Rozsudek Soudu prvního stupně ze dne 10. května 2007 – Španělsko v. Komise („Rybolov — Nařízení (ES) č. 494/2002 — Ochrana mořských zdrojů — Právní základ — Zásada zákazu diskriminace — Povinnost odůvodnění“) 21	21
2007/C 140/36	Spojené věci T-239/05, T-240/05, T-245/05 až T-247/05, T-255/05, T-274/05 až T-280/05: Rozsudek Soudu prvního stupně ze dne 15. května 2007 – Black & Decker v. OHIM – Atlas Copco (Trojrozměrné zobrazení žlutočerného elektrického přístroje) („Ochranná známka Společenství — Námitkové řízení — Lhůta k podání námitek — Zaslání faxem — Přípustnost — Jasně určené starší ochranné známky — Pravidlo 18 odst. 1 nařízení (ES) č. 2868/95“) 21	21
2007/C 140/37	Věc T-47/06: Rozsudek Soudu prvního stupně ze dne 10. května 2007 – Antartica v. OHIM – Nasdaq Stock Market (nasdaq) (Ochranná známka Společenství — Námitkové řízení — Přihláška obrazové ochranné známky nasdaq — Starší slovní ochranná známka Společenství NASDAQ — Relativní důvod pro zamítnutí zápisu — Dobré jméno — Článek 8 odst. 5 nařízení (ES) č. 40/94) 22	22
2007/C 140/38	Věc T-30/03: Usnesení předsedy Soudu prvního stupně ze dne 23. dubna 2007 – SID v. Komise („Státní podpora — Rozhodnutí nevznést výhrady — Žaloba na neplatnost — Přípustnost — Pojem „účastněné osoby“ — Odbory pracovníků“) 22	22
2007/C 140/39	Věc T-387/04: Usnesení předsedy Soudu prvního stupně ze dne 30. dubna 2007 – EnBW Energie Baden – Württemberg v. Komise (Žaloba na neplatnost — Směrnice 2003/87/ES — Systém výměny povolenek pro emise skleníkových plynů — Německý národní plán přidělování povolenek pro emise skleníkových plynů — Státní podpora — Právní zájem na podání žaloby — Nepřípustnost) 23	23
2007/C 140/40	Věc T-415/04: Usnesení Soudu prvního stupně ze dne 26. dubna 2007 – Tebaldi a další v. Komise („Veřejná služba — Úředníci — Povýšení — Hodnotící období 2003 — Odmítnutí povýšení — Přidělení bodů pro povýšení — Zjevná nepřípustnost“) 23	23
2007/C 140/41	Věc T-297/05 R: Usnesení předsedy Soudu prvního stupně ze dne 2. května 2007 – IPK International World Tourism Marketing Consultants v. Komise („Předběžné opatření — Článek 256 ES — Předmět návrhu — Přípustnost — Nedostatek naléhavosti“) 24	24
2007/C 140/42	Věc T-12/07 R: Usnesení předsedy Soudu prvního stupně ze dne 3. května 2007 – Polimeri Europa v. Komise („Předběžné opatření — Hospodářská soutěž — Žádost o předběžná opatření — Soudní příkaz vůči třetím osobám — Nepřípustnost“) 24	24

Oznámení č.	Obsah (pokračování)	Strana
2007/C 140/43	Věc T-71/07 R: Usnesení předsedy Soudu prvního stupně ze dne 4. května 2007 – Icuna.Com v. Parlament („Veřejné zakázky — Nabídkové řízení Společenství — Řízení o předběžném opatření — Nedostatek naléhavosti“) 24	24
2007/C 140/44	Věc T-103/07: Žaloba podaná dne 2. dubna 2007 – Fratex Indústria e Comércio v. OHIM – USA Track & Field (TRACK & FIELD USA) 25	25
2007/C 140/45	Věc T-109/07: Žaloba podaná dne 11. dubna 2007 – L'Oréal v. OHIM – Spa Monopole (SPA THERAPY) 25	25
2007/C 140/46	Věc T-110/07: Žaloba podaná dne 16. dubna 2007 – Siemens v. Komise 26	26
2007/C 140/47	Věc T-113/07: Žaloba podaná dne 18. dubna 2007 – Toshiba v. Komise 26	26
2007/C 140/48	Věc T-116/07: Žaloba podaná dne 17. dubna 2007 – Francie v. Komise 27	27
2007/C 140/49	Věc T-117/07: Žaloba podaná dne 18. dubna 2007 – Areva a další v. Komise 28	28
2007/C 140/50	Věc T-120/07: Žaloba podaná dne 16. dubna 2007 – MB Immobilien a MB System v. Komise 29	29
2007/C 140/51	Věc T-121/07: Žaloba podaná dne 18. dubna 2007 – Alstom v. Komise 30	30
2007/C 140/52	Věc T-122/07: Žaloba podaná dne 17. dubna 2007 – Siemens a VA TECH Transmission & Distribution v. Komise 31	31
2007/C 140/53	Věc T-123/07: Žaloba podaná dne 17. dubna 2007 – Siemens Transmission & Distribution v. Komise 31	31
2007/C 140/54	Věc T-124/07: Žaloba podaná dne 17. dubna 2007 – Siemens Transmission & Distribution a Nuova Magrini Galileo v. Komise 32	32
2007/C 140/55	Věc T-125/07: Žaloba podaná dne 16. dubna 2007 – Scientific and Technological Committee a další v. Potocník a další, členové Komise 33	33
2007/C 140/56	Věc T-126/07: Žaloba podaná dne 20. dubna 2007 – Allos Walter Lang v. OHIM – Kokoriko (Coco Rico) 33	33
2007/C 140/57	Věc T-127/07 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 20. dubna 2007 Francescem Blignym proti usnesení Soudu pro veřejnou službu ze dne 15. února 2007 ve věci F-142/06, Bligny v. Komise 34	34
2007/C 140/58	Věc T-128/07: Žaloba podaná dne 23. dubna 2007 – Suez v. OHIM (Delivering the essentials of life) 34	34
2007/C 140/59	Věc T-129/07: Žaloba podaná dne 17. dubna 2007 – Irsko v. Komise 35	35
2007/C 140/60	Věc T-130/07: Žaloba podaná dne 19. dubna 2007 – Aughinish Alumina v. Komise 35	35
2007/C 140/61	Věc T-132/07: Žaloba podaná dne 19. dubna 2007 – Fuji Electric Holdings a Fuji Electric Systems v. Komise 36	36
2007/C 140/62	Věc T-133/07: Žaloba podaná dne 18. dubna 2007 – Mitsubishi Electric v. Komise 37	37
2007/C 140/63	Věc T-135/07: Žaloba podaná dne 19. dubna 2007 – Itálie v. Komise 38	38
2007/C 140/64	Věc T-136/07: Žaloba podaná dne 30. dubna 2007 – Colgate-Palmolive v. OHIM – CMS Hasche Sigle (VISIBLE WHITE) 39	39

<u>Oznámení č.</u>	Obsah (pokračování)	Strana
2007/C 140/65	Věc T-141/07: Žaloba podaná dne 4. května 2007 – General Technic-Otis v. Komise	39
2007/C 140/66	Věc T-142/07: Žaloba podaná dne 4. května 2007 – General Technic v. Komise	40
2007/C 140/67	Věc T-143/07: Žaloba podaná dne 30. dubna 2007 – UMG Recordings v. OHIM – Osman (MOTOWN)	41
2007/C 140/68	Věc T-155/07: Žaloba podaná dne 4. května 2007 – Euro-Information v. OHIM (CYBERBOURSE)	42
2007/C 140/69	Věc T-156/07: Žaloba podaná dne 9. května 2007 – Španělsko v. Komise	42
2007/C 140/70	Věc T-157/07: Žaloba podaná dne 9. května 2007 – Organizace Mudžáhidů íránského lidu v. Rada	43
2007/C 140/71	Věc T-160/07: Žaloba podaná dne 7. května 2007 – Lancôme v. OHIM – CMS Hasche Sigle (COLOR EDITION)	43
Soud pro veřejnou službu Evropské unie		
2007/C 140/72	Věc F-35/07: Žaloba podaná dne 16. dubna 2007 – Klug v. Evropská agentura pro léčivé přípravky	45
2007/C 140/73	Věc F-38/07: Žaloba podaná dne 20. dubna 2007 – Caleprico v. Komise	45
2007/C 140/74	Věc F-41/07: Žaloba podaná dne 4. května 2007 – Fernandez García a García Rato v. Soudní dvůr	46
2007/C 140/75	Věc F-42/07: Žaloba podaná dne 10. května 2007 – Prieto v. Parlament	47

IV

(Informace)

INFORMACE ORGÁNŮ A INSTITUCÍ EVROPSKÉ UNIE

SOUDNÍ DVŮR

(2007/C 140/01)

Poslední publikace Soudního dvora v Úředním věstníku Evropské unie

Úř. věst. C 129, 9.6.2007

Dřívější publikace

Úř. věst. C 117, 26.5.2007

Úř. věst. C 96, 28.4.2007

Úř. věst. C 95, 28.4.2007

Úř. věst. C 82, 14.4.2007

Úř. věst. C 69, 24.3.2007

Úř. věst. C 56, 10.3.2007

Tyto texty jsou k dispozici na adrese:

EUR-Lex:<http://eur-lex.europa.eu>

V

(Oznámení)

SOUDNÍ ŘÍZENÍ

SOUDNÍ DVŮR

Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 10. května 2007 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Symvoulis tis Epikrateias – Řecko) – Ypourgos Oikonomikon, Proistamenos DOY Amfissas v. Charilaos Georgakis

(Věc C-391/04) ⁽¹⁾

(Směrnice 89/592/EHS — Obchodování zasvěcených osob — Pojmy „interní informace“ a „využití interní informace“ — Předem dohodnuté operace na trhu s cennými papíry uskutečněné v rámci skupiny osob, které mohou být zasvěcenými osobami — Umělé zvýšení ceny převáděných převoditelných cenných papírů)

(2007/C 140/02)

Jednací jazyk: řečtina

Předkládající soud

Symvoulis tis Epikrateias

Účastníci původního řízení

Žalobci: Ypourgos Oikonomikon, Proistamenos DOY Amfissas

Žalovaný: Charilaos Georgakis

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce – Symvoulis tis Epikrateias – Výklad článků 1 až 4 směrnice Rady 89/592/EHS ze dne 13. listopadu 1989 o koordinaci předpisů o obchodování zasvěcených osob (Úř. věst. L 334, s. 30) – Pojem „držení a využívání interních informací“

Výrok

Články 1 a 2 směrnice Rady 89/592/EHS ze dne 13. listopadu 1989 o koordinaci předpisů o obchodování zasvěcených osob mají být vykládány v tom smyslu, že pokud se hlavní akcionáři a členové představenstva společnosti mezi sebou dohodnou na provedení burzovních

operací s převoditelnými cennými papíry této společnosti za účelem umělého zvýšení jejich ceny, disponují interními informacemi, kterých při provádění těchto operací nevyužívají s plnou znalostí věci.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 273, 6.11.2004.

Rozsudek Soudního dvora (čtvrtého senátu) ze dne 10. května 2007 – Komise Evropských společenství v. Rakouská republika

(Věc C-508/04) ⁽¹⁾

(Nesplnění povinnosti státem — Směrnice 92/43/EHS — Ochrana přírodních stanovišť, volně žijících živočichů a planě rostoucích rostlin — Prováděcí opatření)

(2007/C 140/03)

Jednací jazyk: němčina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Komise Evropských společenství (zástupci: M. van Beek a B. Schima, zmocněnci, M. Lang, advokát)

Žalovaná: Rakouská republika (zástupci: E. Riedl a H. Dossi, zmocněnci)

Předmět věci

Nesplnění povinnosti státem – Neúplné a nesprávné provedení směrnice Rady 92/43/EHS ze dne 21. května 1992 o ochraně přírodních stanovišť, volně žijících živočichů a planě rostoucích rostlin (Úř. věst. L 206, s. 7; Zvl. vyd. 15/02, s. 102)

Výrok

- 1) *Rakouská republika nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají z čl. 1 písm. e), g) a i), čl. 6 odst. 1 a 2, článků 12 a 13, jakož i čl. 16 odst. 1 a z čl. 22 písm. b) směrnice Rady 92/43/EHS ze dne 21. května 1992 o ochraně přírodních stanovišť, volně žijících živočichů a planě rostoucích rostlin.*
- 2) *Žaloba se ve zbývající části zamítá.*
- 3) *Rakouské republice se ukládá náhrada nákladů řízení.*

(¹) Úř. věst. C 45, 19.2.2005.

Rozsudek Soudního dvora (druhého senátu) ze dne 10. května 2007 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Administrative Court) – Spojené království) – Thames Water Utilities Ltd, Regina v. South East London Division, Bromley Magistrates' Court

(Věc C-252/05) (¹)

(Odpady — Směrnice 75/442/EHS, 91/156/EHS a 91/271/EHS — Odpadní vody, které unikají z kanalizační sítě — Kvalifikace — Oblast působnosti směrnic 75/442/EHS a 91/271/EHS)

(2007/C 140/04)

Jednací jazyk: angličtina

Předkládající soud

High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Administrative Court)

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Thames Water Utilities Ltd, Regina

Žalovaný: South East London Division, Bromley Magistrates' Court

Za přítomnosti: Environment Agency

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce – High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Administrative Court) – Výklad směrnice Rady 91/271/EHS ze dne 21. května 1991 o čištění městských odpadních vod (Úř. věst. L 135, s. 40) a směrnice Rady 75/442/EHS ze dne 15. července 1975 o odpadech (Úř. věst. L 194, s. 39), ve znění směrnice Rady

91/156/EHS ze dne 18. března 1991 (Úř. věst. L 78, s. 32) – Pojem odpad – Odpadní vody prosakující z kanalizační sítě

Výrok

- 1) *Odpadní vody, které unikají z kanalizační sítě spravované veřejno-právním podnikem pro správu kanalizací na základě směrnice Rady 91/271/EHS ze dne 21. května 1991 o čištění městských odpadních vod a právních předpisů přijatých k jejímu provedení, představují odpady ve smyslu směrnice Rady 75/442/EHS ze dne 15. července 1975 o odpadech, ve znění směrnice Rady 91/156/EHS ze dne 18. března 1991.*
- 2) *Směrnice 91/271 nepředstavuje „jiný předpis“ ve smyslu čl. 2 odst. 1 písm. b) směrnice 75/442, ve znění směrnice 91/156. Je věcí předkládajícího soudu, aby přezkoumal v souladu s kritérii vymezenými tímto rozsudkem, zda vnitrostátní předpis lze považovat za předpis, který představuje „jiný předpis“ ve smyslu tohoto ustanovení. Tak tomu je, pokud takový vnitrostátní předpis obsahuje přesná ustanovení upravující nakládání s dotčenými odpady a pokud může zajistit ochranu životního prostředí srovnatelnou s ochranou, která je zaručena směrnicí 75/442, ve znění směrnice 91/156, a konkrétněji jejími články 4, 8 a 15.*
- 3) *Směrnicí 91/271 nelze považovat, co se týče nakládání s odpadními vodami, které unikají z kanalizační sítě, za lex specialis ve vztahu ke směrnici 75/442, ve znění směrnice 91/156, a nelze ji tudíž použít na základě čl. 2 odst. 2 této směrnice.*

(¹) Úř. věst. C 205, 20.8.2005.

Rozsudek Soudního dvora (velkého senátu) ze dne 3. května 2007 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Arbitragehof – Belgie) – Advocaten voor de Wereld VZW v. Leden van de Ministerraad

(Věc C-303/05) (¹)

(Policejní a justiční spolupráce v trestních věcech — Článek 6 odst. 2 a čl. 34 odst. 2 písm. b) EU — Rámcové rozhodnutí 2002/584/SVV — Evropský zatýkácí rozkaz a postupy předávání mezi členskými státy — Sbližování vnitrostátních právních předpisů — Odstranění ověřování oboustranné trestnosti — Platnost)

(2007/C 140/05)

Jednací jazyk: nizozemština

Předkládající soud

Arbitragehof

Účastnice původního řízení

Žalobkyně: Advocaten voor de Wereld VZW

Žalovaná: Leden van de Ministerraad

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce – Arbitragehof – Výklad rámcového rozhodnutí Rady 2002/584/SVV ze dne 13. června 2002 o evropském zatýkacím rozkazu a postupech předávání mezi členskými státy (Úř. věst. L 190, s. 1) – Slučitelnost s čl. 34 odst. 2 písm. b) Smlouvy o EU – Odstranění ověřování oboustranné trestnosti u trestných činů uvedených v čl. 2 odst. 2 rámcového rozhodnutí – Slučitelnost s čl. 6 odst. 2 Smlouvy o EU

Výrok

Přezkum položených otázek neodhalil žádnou skutečnost, kterou by mohla být dotčena platnost rámcového rozhodnutí Rady 2002/584/SVV ze dne 13. června 2002 o evropském zatýkacím rozkazu a postupech předávání mezi členskými státy.

(¹) Úř. věst. C 271, 29.10.2005.

Rozsudek Soudního dvora (čtvrtého senátu) ze dne 10. května 2007 – SGL Carbon AG v. Komise Evropských společenství

(Věc C-328/05 P) (¹)

(Kasační opravný prostředek — Hospodářská soutěž — Kartelová dohoda — Pokyny o metodě stanovování pokut — Sdělení o spolupráci — Zásada non bis in idem)

(2007/C 140/06)

Jednací jazyk: němčina

Účastníci řízení

Žalobkyně: SGL Carbon AG (zástupci: M. Klusmann a F. Wiemer, Rechtsanwälte)

Další účastnice řízení: Komise Evropských společenství (zástupci: F. Castillo de la Torre, M. Schneider, W. Mölls a H. Gading, zmocněnci)

Předmět věci

Kasační opravný prostředek proti rozsudku Soudu prvního stupně (druhého senátu) ze dne 15. června 2005, SGL Carbon

v. Komise (spojené věci T 71/03, T 74/03, T 87/03 a T 91/03), kterým Soud částečně zamítl žalobu směřující ke zrušení rozhodnutí Komise C(2002) 5083 konečné ze dne 17. prosince 2002 v řízení podle článku 81 Smlouvy o ES – Kartelová dohoda týkající se trhu se speciálními grafity.

Výrok

- 1) Kasační opravný prostředek se zamítá.
- 2) SGL Carbon AG se ukládá náhrada nákladů řízení.

(¹) Úř. věst. C 281, 12.11.2005.

Rozsudek Soudního dvora (čtvrtého senátu) ze dne 3. května 2007 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Oberster Gerichtshof – Rakousko) – Color Drack GmbH v. Lexx International Vertriebs GmbH

(Věc C-386/05) (¹)

(Příslušnost a uznávání a výkon soudních rozhodnutí v občanských a obchodních věcech — Nařízení (ES) č. 44/2001 — Zvláštní příslušnost — Článek 5 bod 1 písm. b) první odrážka — Soud místa plnění smluvního závazku, o němž se jedná — Prodej zboží — Zboží dodané na různá místa téhož členského státu)

(2007/C 140/07)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Oberster Gerichtshof

Účastnice původního řízení

Žalobkyně: Color Drack GmbH

Žalovaná: Lexx International Vertriebs GmbH

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce – Oberster Gerichtshof – Výklad čl. 5 bodu 1 písm. b) nařízení Rady (ES) č. 44/2001 ze dne 22. prosince 2000 o příslušnosti a uznávání a výkonu soudních rozhodnutí v občanských a obchodních věcech (Úř. věst. L 12, s. 1) – Zvláštní příslušnost – Místo, kam bylo podle smlouvy o prodeji zboží dodáno – Více míst dodání.

Výrok

Článek 5 bod 1 písm. b) první odrážka nařízení Rady (ES) č. 44/2001 ze dne 22. prosince 2000 o příslušnosti a uznávání a výkonu soudních rozhodnutí v občanských a obchodních věcech musí být vykládán tak, že se toto ustanovení použije v případě více míst dodání v téže členské státě. V tomto případě je soudem příslušným k rozhodnutí o všech nárocích ze smlouvy o prodeji zboží soud, v jehož obvodu se nachází místo hlavního dodání, které musí být určeno v závislosti na ekonomických kritériích. Při neexistenci určujících kritérií pro zjištění místa hlavního dodání může žalobce žalovat žalovaného u soudu místa dodání podle své volby.

(¹) Úř. věst. C 10, 14.1.2006.

Rozsudek Soudního dvora (sedmého senátu) ze dne 3. května 2007 – Komise Evropských společenství v. Irsko

(Věc C-391/06) (¹)

(Nesplnění povinnosti státem — Směrnice 2003/4/ES — Svoboda přístupu k informacím — Informace o životním prostředí — Neprovedení ve stanovené lhůtě)

(2007/C 140/08)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Komise Evropských společenství (zástupci: D. Lawunmi a U. Wölker, zmocněnci)

Žalovaný: Irsko (zástupce: D. O'Hagan, zmocněnec)

Předmět věci

Nesplnění povinnosti státem – Nepřijetí ve stanovené lhůtě všech předpisů nezbytných pro dosažení souladu se směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2003/4/ES ze dne 28. ledna 2003 o přístupu veřejnosti k informacím o životním prostředí a o zrušení směrnice Rady 90/313/EHS (Úř. věst. L 41, s. 26; Zvl. vyd. 15/07, s. 375)

Výrok

1) Irsko tím, že nepřijalo ve stanovené lhůtě právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu se směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2003/4/ES o přístupu veřejnosti k informacím o životním prostředí a o zrušení směrnice Rady 90/313/EHS, nesplnilo své povinnosti, které pro něj vyplývají z této směrnice.

2) Irsku se ukládá náhrada nákladů řízení.

(¹) Úř. věst. C 294, 2.12.2006.

Rozsudek Soudního dvora (sedmého senátu) ze dne 10. května 2007 – Komise Evropských společenství v. Belgické království

(Věc C-407/06) (¹)

(Nesplnění povinnosti státem — Směrnice 2003/105/ES — Ochrana pracovníků — Nebezpečí závažných havárií s přítomností nebezpečných látek — Neprovedení směrnice ve stanovené lhůtě)

(2007/C 140/09)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Komise Evropských společenství (zástupci: B. Schima a J. Hottiaux, zmocněnci)

Žalované: Belgické království (zástupce: D. Haven, zmocněnec)

Předmět věci

Nesplnění povinnosti státem – Nepřijetí ve stanovené lhůtě právních a správních předpisů nezbytných pro dosažení souladu se směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2003/105/ES ze dne 16. prosince 2003, kterou se mění směrnice Rady 96/82/ES o kontrole nebezpečí závažných havárií s přítomností nebezpečných látek (Úř. věst. L 345, s. 97; Zvl. vyd. 05/04, s. 398)

Výrok

1) Belgické království tím, že nepřijalo právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu se směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2003/105/ES ze dne 16. prosince 2003, kterou se mění směrnice Rady 96/82/ES o kontrole nebezpečí závažných havárií s přítomností nebezpečných látek, nesplnilo povinnosti, které pro něj vyplývají z této směrnice.

2) Belgickému království se ukládá náhrada nákladů řízení.

(¹) Úř. věst. C 281, 18.11.2006.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Tribunalul Dâmbovița (Rumunsko) dne 24. ledna 2007 – Ministerul Administrației și Internelor – Direcția Generală de Pașapoarte București v. Gheorghe Jipa

(Věc C-33/07)

(2007/C 140/10)

Jednací jazyk: rumunština

Předkládající soud

Tribunal Dâmbovița

Účastníci původního řízení

Žalobce: Ministerul Administrației și Internelor – Direcția Generală de Pașapoarte București (Ministerstvo státní správy a vnitra – Generální ředitelství pro cestovní pasy v Bukurešti)

Žalovaný: Gheorghe Jipa

Předběžné otázky

- 1) Musí být článek 18 Smlouvy o ES (konsolidované znění zveřejněné v Úř. věst. C 325 ze dne 24.12.2002) vykládán tak, že brání tomu, aby právní předpis platný v Rumunsku (články 38 a 39 zákona č. 248/2005 o režimu volného pohybu rumunských občanů v zahraničí) kladl překážky výkonu volného pohybu osob?
- 2) a) Představují články 38 a 39 zákona č. 248/2005 (vnitrostátní právní předpis), které brání osobě (rumunský občan a nyní občan Unie) pohybovat se svobodně v jiném státě (v projednávané věci člen Evropské unie), překážku volného pohybu osob stanoveného v článku 18 Smlouvy o ES?
- b) Může členský stát Evropské unie (v projednávané věci Rumunsko) klást omezení výkonu volného pohybu občanů na území jiného členského státu?
- 3) a) Spadá pojem „nezákonný pobyt“ použitý ve vnitrostátním ustanovení obsaženém ve vládním nařízení č. 825/2005 o schválení Dohody mezi vládou Rumunska na straně jedné a vládami Belgického království, Lucemburského velkovévodství a Nizozemského království na straně druhé o zpětném přebírání osob, které se nacházejí v nezákonné situaci (předpis, na jehož základě bylo nařízeno zpětné převzetí žalovaného, jenž se nacházel v situaci „nezákonného pobytu“), pod důvody „veřejného pořádku“ nebo „veřejné bezpečnosti“ stanovené v článku 27 směrnice 2004/38/ES ⁽¹⁾ tak, že lze uložit omezení svobody pohybu této osoby?
- b) V případě kladné odpovědi na předcházející otázku musí být článek 27 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/38/ES ze dne 29. dubna 2004 o právu občanů Unie a jejich rodinných příslušníků svobodně se pohy-

bovat a pobývat na území členských států vykládán tak, že členské státy mohou ukládat omezení svobody pohybu a pobytu občana Unie z důvodů „veřejného pořádku“ a „veřejné bezpečnosti“ automaticky, aniž by bylo přezkoumáno „osobní chování“ této osoby?

⁽¹⁾ Úř. věst. L 158, s. 77.

Kasační opravný prostředek podaný dne 8. března 2007 Komisí Evropských společenství proti rozsudku Soudu prvního stupně (pátého senátu) ze dne 14. prosince 2006 ve věci T-237/02, Technische Glaswerke Ilmenau GmbH v. Komise Evropských společenství

(Věc C-139/07 P)

(2007/C 140/11)

Jednací jazyk: němčina

Účastníci řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek (navrhovatelka): Komise Evropských společenství (zástupci: V. Kreuschitz, P. Aalto, zmocněnci)

Další účastníci řízení: Technische Glaswerke Ilmenau GmbH, Schott Glas, Švédské království, Finská republika

Návrhová žádání navrhovatelky

- zrušit rozsudek Soudu prvního stupně ze dne 14. prosince 2006 ⁽¹⁾ ve věci T-237/02, Technische Glaswerke Ilmenau GmbH v. Komise Evropských společenství, v rozsahu, v němž ruší rozhodnutí Komise ze dne 28. května 2002, jímž se odepírá přístup k dokumentům souvisejícím s vyšetřovacími řízeními o podporách poskytnutých Technische Glaswerke Ilmenau GmbH, a
- uložit Technische Glaswerke Ilmenau GmbH náhradu nákladů řízení.

Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argumenty

Komise Evropských Společenství navrhuje zrušení rozsudku Soudu prvního stupně ze dne 14. prosince 2006 ve věci T-237/02, který ruší rozhodnutí Komise ze dne 28. května 2002 v rozsahu, v němž odepírá přístup k dokumentům, které souvisí s vyšetřovacími řízeními o podporách poskytnutých Technische Glaswerke Ilmenau GmbH.

Podle ustálené judikatury Soudu prvního stupně a Soudního dvora neexistuje ve vyšetřovacích řízeních o podpoře právo účastníka řízení, a tím příjemce podpory na přístup ke spisu. Z tohoto důvodu je tedy zjištění Soudu v bodech 87 až 89 napadeného rozsudku, podle kterého neexistují zvláštní okolnosti, které by činily zřejmým, že požadovaný přístup ke spisu musí být odepřen, z právního hlediska chybné. Ve skutečnosti je na základě judikatury zřejmé, že dotčené dokumenty jsou v plném rozsahu pokryty výjimkou z práva na přístup k dokumentům, a proto není třeba každý dokument zkoumat individuálně.

Kromě toho je vyšetřovací řízení o podpoře řízením proti státu, který poskytuje státní podporu, obzvláště v případě, kdy příjemce podpory nemá na státní podporu nárok. V důsledku toho je ohledně otázky přístupu ke spisu relevantní to, co rozhodl sám Soud ve vztahu k řízení o nesplnění povinnosti podle článku 226 ES, totiž že v takových řízeních neexistuje právo veřejnosti na přístup k dokumentům.

Napadený rozsudek kromě toho vede k absurdnímu výsledku, že obecná veřejnost má na základě normy věnované transparentnosti, a sice nařízení č. 1049/2001 ⁽¹⁾, širší práva na přístup ke spisu než příjemce podpory, který je řízením bezprostředně dotčen a který je kromě toho – právě proto, že je ve smyslu čl. 230 odst. 4 ES přímo a osobně dotčen – oprávněn k podání žaloby proti rozhodnutí, kterým se řízení končí. Ještě bezdůvodnější je ale další následek, že totiž žádost příjemce podpory může být zamítnuta s odkazem na použitelnou judikaturu, zatímco v případě žádosti příjemce podpory nebo nezúčastněné třetí osoby, která se odvolává nařízení o transparentnosti, není takové vyřízení žádosti přípustné.

Třetím důvodem kasačního opravného prostředku vytýká Komise napadenému rozsudku, že je v něm stejnému výrazu přisuzován různý význam, a sice slovu „dokument“ v jednotném čísle v čl. 4 odst. 2 nařízení č. 1049/2001 a v článku 6 tohoto nařízení. Zatímco v čl. 4 odst. 2 toto slovo znamená, že při zamítnutí přístupu je třeba zabývat se každým dokumentem jednotlivě, vyložil Soud článek 6 tak, že přístup může být požadován i ohledně souhrnu dokumentů, které byly nazvány jako správní spis.

Čtvrtým důvodem kasačního opravného prostředku Komise uplatňuje, že Soud porušil článek 255 ES tím, že své rozhodnutí nepřijal na základě normativního textu, ale na základě postulátů, které formuloval bez ohledu na normativní text.

Konečně Komise uplatňuje, že Soud nesprávně konstatoval, že obě vyšetřovací řízení o podpoře poskytnuté Technische Glaswerke Ilmenau GmbH již byla ukončena v okamžiku rozhodnutí o žádosti o přístup ke správnímu spisu, takže orgány neměly

zájem na utajení dokumentů, což je částečně nesprávné právě z důvodu, že před Soudem probíhalo řízení. Také se zdá, že Soud chybně dospěl k závěru, že nařízení 1049/2001 činí dřívější judikaturu a relevantní procesní ustanovení v oblasti dozoru nad státními podporami zastaralou.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 331, s. 29.

⁽²⁾ Úř. věst. L 145, s. 43; Zvl. vyd. 01/03, s. 331.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Bundesverwaltungsgericht (Německo) dne 20. března 2007 – Arcor AG & Co. KG v. Spolková republika Německo

(Věc C-152/07)

(2007/C 140/12)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Bundesverwaltungsgericht

Účastnice původního řízení

Žalobkyně: Arcor AG & Co. KG

Žalovaná: Spolková republika Německo

Vedlejší účastnice: Deutsche Telekom AG

Předběžné otázky

Je třeba chápat směrnici Komise 90/388/EHS ⁽¹⁾ ze dne 28. června 1990 o hospodářské soutěži na trhu telekomunikačních služeb – směrnici o hospodářské soutěži – a směrnici Evropského parlamentu a Rady 97/33/ES ⁽²⁾ ze dne 30. června 1997 o propojení v odvětví telekomunikací s cílem zajistit univerzální službu a interoperabilitu uplatněním zásad otevřeného přístupu k síti (ONP) – směrnici o propojení – v tom smyslu, že brání vnitrostátnímu regulačnímu orgánu, aby uložil provozovateli telekomunikační sítě propojenému s veřejnou telekomunikační účastnickou sítí v roce 2003 povinnost platit provozovateli účastnické sítě, který má dominantní postavení na trhu, příspěvek k vyrovnání deficitu, který vzniká provozovateli účastnické sítě poskytováním účastnického vedení?

Bude-li otázka 1 zodpovězena kladně:

Je třeba, aby vnitrostátní soud v řízení o povolení využívání provozovatele telekomunikační sítě zohlednil, že taková povinnost, která odpovídá ustanovení vnitrostátního práva, je v rozporu s právem Společenství?

⁽¹⁾ Úř. věst. L 192, s. 10.

⁽²⁾ Úř. věst. L 199, s. 32.

Bude-li otázka 1 zodpovězena kladně:

Je třeba, aby vnitrostátní soud v řízení o povolení využívání provozovatele telekomunikační sítě zohlednil, že taková povinnost, která odpovídá ustanovení vnitrostátního práva, je v rozporu s právem Společenství?

⁽¹⁾ Úř. věst. L 192, s. 10.

⁽²⁾ Úř. věst. L 199, s. 32.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Bundesverwaltungsgericht (Německo) dne 20. března 2007 – Communication Services TELE2 GmbH v. Spolková republika Německo

(Věc C-153/07)

(2007/C 140/13)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Bundesverwaltungsgericht

Účastnice původního řízení

Žalobkyně: Communication Services TELE2 GmbH

Žalovaná: Spolková republika Německo

Vedlejší účastnice: Deutsche Telekom AG

Předběžné otázky

Je třeba chápat směrnici Komise 90/388/EHS ⁽¹⁾ ze dne 28. června 1990 o hospodářské soutěži na trhu telekomunikačních služeb – směrnici o hospodářské soutěži – a směrnici Evropského parlamentu a Rady 97/33/ES ⁽²⁾ ze dne 30. června 1997 o propojení v odvětví telekomunikací s cílem zajistit univerzální službu a interoperabilitu uplatněním zásad otevřeného přístupu k síti (ONP) – směrnici o propojení – v tom smyslu, že brání vnitrostátnímu regulačnímu orgánu, aby uložil provozovateli telekomunikační sítě propojenému s veřejnou telekomunikační účastnickou sítí v roce 2003 povinnost platit provozovateli účastnické sítě, který má dominantní postavení na trhu, příspěvek k vyrovnání deficitu, který vzniká provozovateli účastnické sítě poskytováním účastnického vedení?

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Bundesverwaltungsgericht (Německo) dne 20. března 2007 – Firma 01051 Telekom GmbH v. Spolková republika Německo

(Věc C-154/07)

(2007/C 140/14)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Bundesverwaltungsgericht

Účastnice původního řízení

Žalobkyně: Firma 01051 Telekom GmbH

Žalovaná: Spolková republika Německo

Vedlejší účastnice: Deutsche Telekom AG

Předběžné otázky

Je třeba chápat směrnici Komise 90/388/EHS ⁽¹⁾ ze dne 28. června 1990 o hospodářské soutěži na trhu telekomunikačních služeb – směrnici o hospodářské soutěži – a směrnici Evropského parlamentu a Rady 97/33/ES ⁽²⁾ ze dne 30. června 1997 o propojení v odvětví telekomunikací s cílem zajistit univerzální službu a interoperabilitu uplatněním zásad otevřeného přístupu k síti (ONP) – směrnici o propojení – v tom smyslu, že brání vnitrostátnímu regulačnímu orgánu, aby uložil provozovateli telekomunikační sítě propojenému s veřejnou telekomunikační účastnickou sítí v roce 2003 povinnost platit provozovateli účastnické sítě, který má dominantní postavení na trhu, příspěvek k vyrovnání deficitu, který vzniká provozovateli účastnické sítě poskytováním účastnického vedení?

Bude-li otázka 1 zodpovězena kladně:

Je třeba, aby vnitrostátní soud v řízení o povolení využívání provozovatele telekomunikační sítě zohlednil, že taková povinnost, která odpovídá ustanovení vnitrostátního práva, je v rozporu s právem Společenství?

⁽¹⁾ Úř. věst. L 192, s. 10.

⁽²⁾ Úř. věst. L 199, s. 32.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Consiglio di Stato (Itálie) dne 21. března 2007 – Salvatore Aiello a další v. Comune di Milano, Sindaco di Milano, Comitato tecnico – scientifico per l'emergenza del traffico e della mobilità nella città di Milano, Provincia di Milano, Regione Lombardia, Ministero delle Infrastrutture e dei Trasporti, Ministero dell'Interno, Presidenza del Consiglio dei Ministri, Euromilano SpA, Metropolitana milanese SpA

(Věc C-156/07)

(2007/C 140/15)

Jednací jazyk: italština

Předkládající soud

Consiglio di Stato

Účastníci původního řízení

Odvolatel: Salvatore Aiello a další

Odpůrci: Comune di Milano, Sindaco di Milano, Comitato tecnico – scientifico per l'emergenza del traffico e della mobilità nella città di Milano, Provincia di Milano, Regione Lombardia, Ministero delle Infrastrutture e dei Trasporti, Ministero dell'Interno, Presidenza del Consiglio dei Ministri, Euromilano SpA, Metropolitana milanese SpA

Předběžné otázky

1) Je třeba článek 2 směrnice 337/1985 ⁽¹⁾ tam, kde stanoví, že záměry, které mohou mít významný vliv na životní prostředí, podléhají posouzení vlivu na životní prostředí a že uvedené záměry jsou vymezeny v článku 4, vykládat tak, že:

jákykoli záměr, který má významný vliv na životní prostředí, podléhá posouzení vlivu na životní prostředí, přestože není zahrnut v příloze I nebo II směrnice; nebo naopak, že posouzení vlivu na životní prostředí podléhají pouze záměry uvedené v příloze I a II směrnice?

2) Vytváří článek 4 směrnice 337/1985 tam, kde ponechává členským státům možnost zajistit posouzení vlivu na životní prostředí u záměrů uvedených v příloze II na základě posouzení v jednotlivých případech nebo na základě předem stanovených kritérií, přičemž se berou v úvahu také kritéria přílohy III, konkrétní povinnost, nebo pouze možnost pro členské státy vzít v úvahu všechna kritéria v příloze III?

3) Představuje článek 1 nařízení prezidenta republiky ze dne 12. dubna 1996 přesné provedení článku 4 směrnice 337/1985 a její přílohy III ze strany italského zákonodárce, jestliže nestanoví jako kritérium pro provedení posouzení vlivu na životní prostředí u záměrů uvedených v příloze II směrnice kritérium kumulace záměru s dalšími záměry uvedenými v příloze III směrnice?

⁽¹⁾ Úř. věst. L 175, s. 40.

Žaloba podaná dne 23. března 2007 – Komise Evropských společenství v. Rakouská republika

(Věc C-161/07)

(2007/C 140/16)

Jednací jazyk: němčina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Komise Evropských společenství (zástupci: E. Traversa a G. Braun, zmocněnci)

Žalovaná: Rakouská republika

Návrhová žádání žalobkyně

— určit, že Rakouská republika tím, že pro zápis společností do obchodního rejstříku na žádost státních příslušníků nových členských států EU – s výjimkou Malty a Kypru – je nezbytné ověření jejich samostatnosti prostřednictvím Arbeitsmarktservice nebo předložení potvrzení o osvobození, přičemž pro ověření samostatnosti společníků osobní společnosti, jakož i menšinových společníků společnosti s ručením omezeným, kteří uskutečňují pracovní výkony pro společnost, které jsou obvykle poskytovány v rámci pracovního poměru, je třeba provést ověřovací řízení, během kterého, a to nejvýše tři měsíce, nemůže být vykonávána samostatná činnost, nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají z článku 43 ES;

— uložit Rakouské republice náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Článek 43 odst. 1 ES zaručuje každému státnímu příslušníkovi členského státu právo usadit se v jiném členském státě, aby zde mohl zahájit a vykonávat samostatně výdělečnou činnost, jakož i v jiném členském státě zakládat společnosti a vést podniky. Jako výraz obecné zásady zákazu diskriminace podle článku 12 ES zakazuje článek 43 ES diskriminaci na základě státní příslušnosti v oblasti samostatně výdělečných činností. Zásada tuzemského zacházení je vyjádřena v čl. 43 odst. 2 ES. Podle tohoto ustanovení zahrnuje svoboda usazování právo na zahájení a výkon samostatně výdělečných činností jakéhokoli druhu, jakož i založení a vedení podniků, zejména společností na území jakéhokoli jiného členského státu podle ustanovení hostitelského členského státu, které platí pro jeho vlastní státní příslušníky.

Pro zápis společnosti založené podle rakouského práva na žádost občana členských států Evropské unie, které přistoupily dne 1. května 2004 – s výjimkou Malty a Kypru – požadovaly rejstříkové soudy v Rakousku ověření jeho samostatnosti. Pro rozlišení mezi osobami samostatně činnými a závislými pracovníky je rozhodující „skutečný hospodářský obsah činnosti“. Podle rakouské právní úpravy jsou zejména společníci osobní společnosti, jakož i společníci společnosti s ručením omezeným s obchodním podílem menším než 25 %, kteří poskytují pracovní výkony, které jsou obvykle poskytovány v rámci pracovního poměru, považováni za závislé pracovníky. Tato domněnka platí, dokud místní pobočka Arbeitsmarktservice na žádost společníka nerozhodne, že tento společník má podstatný vliv na vedení společnosti. Důkaz o samostatnosti musí předložit žadatel. Až do ověření samostatnosti na základě rozhodnutí, nejvýše však tři měsíce, nemohou dotčení zahájit svou činnost.

Tento právní předpis je neslučitelný se svobodou usazování podle článku 43 ES. Omezuje svobodu samostatně výdělečných osob z osmi nových členských států usadit se v Rakousku tím, že jim podstatným způsobem znesnadňuje založení společnosti, aniž by pro to existovalo odůvodnění. I kdyby bylo prokázáno, že dotčený právní předpis má pouze omezenou působnost, neztrácí tím právní úprava svůj diskriminační charakter. I kdyby státní příslušníci osmi dotčených členských států nemuseli pokaždé a bez výjimky podávat žádost, je rozhodující, že rakouští státní příslušníci a státní příslušníci zbývajících členských států takovou žádost nikdy podávat nemuseli. Přechodná ustanovení dohod o přistoupení stanovila dále omezení týkající se výhradně volného pohybu pracovníků. Pro svobodu usazování takové možnosti omezení neexistují. Skutečnost, že *ratio legis* příslušné právní úpravy je zabránit obcházení přechodných ustanovení pro volný pohyb pracovníků a jejím cílem není omezení svobody usazování, nemění nic na tom, že právní předpis v konečném důsledku omezuje svobodu usazování.

Omezení svobody usazování by mohlo být odůvodněna pouze podle článku 46 ES důvody veřejného pořádku, veřejné bezpečnosti nebo ochrany zdraví stejně tak, jako pokud se nejedná o jasné diskriminační opatření, naléhavými důvody obecného

zájmu. Jako omezení základní svobody by musela být taková opatření v každém případě způsobila zajistit uskutečnění sledovaného cíle a přitom nepřekračovat meze toho, co je k jejich dosažení nezbytné. Dotčená rakouská úprava tyto požadavky pro odůvodnění nesplňuje.

Neexistují totiž žádné důvody pro to, že obcházení přechodných ustanovení, kterého se obává rakouská vláda, státními příslušníky osmi dotčených členských států by mohlo dosáhnout takových rozměrů, že fungování rakouského pracovního trhu by skutečně bylo podstatně v nebezpečí. Dále nejsou obě kritéria posouzení druhu zaměstnání – druh pracovního výkonu a vliv na vedení společnosti – způsobila k odlišení závislého zaměstnání od samostatné činnosti. Co se týká nezbytnosti omezení, nevyplyvá z popisu rakouské vlády, z jakého důvodu by nemohla dodatečná kontrola po zápisu společnosti jako méně omezující opatření rovněž splnit zamýšlený účel.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Corte suprema di cassazione (Itálie) dne 26. března 2007 – Amplificientifica Srl, Amplifin SpA v. Ministero dell'Economia e delle Finanze, Agenzia delle Entrate

(Věc C-162/07)

(2007/C 140/17)

Jednací jazyk: italština

Předkládající soud

Corte suprema di cassazione

Účastníci původního řízení

Účastníci řízení podávající kasační opravný prostředek: Amplificientifica Srl, Amplifin SpA

Účastníci řízení podávající vzájemný kasační opravný prostředek: Ministero dell'Economia e delle Finanze, Agenzia delle Entrate

Předběžné otázky

- 1) Je třeba čl. 4 odst. 4 poslední část směrnice Rady č. 77/388/EHS⁽¹⁾ ze dne 17. května 1977 vykládat jako ustanovení nedostatečně přesné, které umožňuje členským státům použít režim v něm stanovený za zvláštních předpokladů ekonomických, finančních nebo právních vazeb mezi různými subjekty, nebo jako ustanovení dostatečně přesné, které tedy ukládá, aby, jakmile členský stát rozhodne o přijetí tohoto režimu, stanovil jeho použitelnost ve všech případech v něm popsaných vazeb?

2) Nezávisle na odpovědi na předchozí otázku, představuje stanovení časových omezení v tom smyslu, že vazba musí existovat po příslušnou dobu, jako předpokladu pro použití režimu, aniž by zúčastněným subjektům bylo umožněno dokázat existenci platného ekonomického důvodu vzniku vazby, nepřiměřený prostředek vzhledem k cílům směrnice a k dodržování zásady zákazu zneužívání práva? Má být tedy tato právní úprava považována za odporující zásadě neutrality DPH?

(¹) Úř. věst. L 145, s. 1.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Verwaltungsgericht des Saarlandes (Německo) dne 30. března 2007 – Apothekerkammer des Saarlandes, Marion Schneider, Michael Holzapfel, Dr. Fritz Trennheuser a Deutscher Apothekerverband e. V. v. Saarland a Ministerium für Justiz, Gesundheit und Soziales, vedlejší účastník: DocMorris N. V.

(Věc C-171/07)

(2007/C 140/18)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Verwaltungsgericht des Saarlandes

Účastníci původního řízení

Žalobci: Apothekerkammer des Saarlandes, Marion Schneider, Michael Holzapfel, Dr. Fritz Trennheuser, Deutscher Apothekerverband e. V.

Žalovaní: Saarland, Ministerium für Justiz, Gesundheit und Soziales

Vedlejší účastník: DocMorris N. V.

Předběžné otázky

1) Musí být ustanovení týkající se svobody usazování kapitálových společností (články 43 a 48 Smlouvy o ES) vykládány tak, že brání zákazu cizího vlastnictví lékáren, tak jak je upraven v § 2 odst. 1 bodech 1 až 4 a v bodě 7, § 7 první věty a v § 8 první větě Gesetz über das Apothekenwesen (zákon o lékárnictví, dále jen „ApoG“), ve znění ze dne 15.

října 1980 [BGBI. I s. 1993 (Spolkové sbírky zákonů I s. 1993), naposledy pozměněného článkem 34 Verordnung (nařízení) ze dne 31. října 2006 (BGBI. I s. 2407)?

2) V případě kladné odpovědi na první otázku:

Je vnitrostátní orgán na základě práva Společenství, zejména s ohledem na článek 10 Smlouvy o ES a na zásadu užitečného účinku práva Společenství oprávněn a povinen nepoužít vnitrostátní předpisy, o kterých se domnívá, že jsou v rozporu s právem Společenství, i když se nejedná o zjevné porušení práva Společenství a neslučitelnost dotyčných předpisů s právem Společenství nebyla Soudním dvorem Evropských společenství konstatována?

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Verwaltungsgericht des Saarlandes (Německo) dne 30. března 2007 – Apothekerin Helga Neumann-Seiwert v. Saarland a Ministerium für Justiz, Gesundheit und Soziales, vedlejší účastník: DocMorris N. V.

(Věc C-172/07)

(2007/C 140/19)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Verwaltungsgericht des Saarlandes

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Apothekerin Helga Neumann-Seiwert

Žalovaní: Saarland, Ministerium für Justiz, Gesundheit und Soziales

Vedlejší účastník: DocMorris N.V.

Předběžné otázky

1) Musí být ustanovení týkající se svobody usazování kapitálových společností (články 43 a 48 Smlouvy o ES) vykládány tak, že brání zákazu cizího vlastnictví lékáren, tak jak je upraven v § 2 odst. 1 bodech 1 až 4 a v bodě 7, § 7 první věty a v § 8 první větě Gesetz über das Apothekenwesen (zákon o lékárnictví, dále jen „ApoG“), ve znění ze dne 15. října 1980 [BGBI. I s. 1993 (Spolkové sbírky zákonů I s. 1993), naposledy pozměněného článkem 34 Verordnung (nařízení) ze dne 31. října 2006 (BGBI. I s. 2407)?

2) V případě kladné odpovědi na první otázku:

Je vnitrostátní orgán na základě práva Společenství, zejména s ohledem na článek 10 Smlouvy o ES¹ a na zásadu užitečného účinku práva Společenství oprávněn a povinen nepoužít vnitrostátní předpisy, o kterých se domnívá, že jsou v rozporu s právem Společenství, i když se nejedná o zjevné porušení práva Společenství a neslučitelnost dotyčných předpisů s právem Společenství nebyla Soudním dvorem Evropských společenství konstatována?

Žaloba podaná dne 30. března 2007 – Komise Evropských společenství v. Italská republika

(Věc C-174/07)

(2007/C 140/20)

Jednací jazyk: italština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Komise Evropských společenství (zástupci: E. Traversa a M. Afonso, zmocněnci)

Žalovaná: Italská republika

Návrhová žádání žalobkyně

— určit, že Italská republika tím, že rozšířila ustanovením čl. 2 odst. 44 zákona č. 350 ze dne 24. prosince 2003 (finanční zákon 2004) na rok 2002 prominutí daně stanovené v člancích 8 a 9 zákona č. 289 ze dne 27. prosince 2002 (finanční zákon 2003) a tím, že výslovně a obecně stanovila, že se vzdává ověřování zdanitelných plnění uskutečněných během daňového období pro rok 2002, nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají z čl. 2 odst. 1 písm. a), c) a d) a z článků 193 až 273 hlavy XI směrnice Rady 2006/112/ES⁽¹⁾ ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty, které od 1. ledna 2007 zrušily a nahradily články 2 a 22 Šesté směrnice Rady 77/388/EHS⁽²⁾ ze dne 17. května 1977 o harmonizaci právních předpisů členských států týkajících se daní z obratu – Společný systém daně z přidané hodnoty: jednotný základ daně, ve vzájemném spojení s článkem 10 Smlouvy o ES;

— uložit Italské republice náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

1. Komise připomíná existenci dvojí povinnosti uložené členským státům zákonodárcem Společenství spočívající nejen ve vydávání všech právních předpisů vnitrostátního práva nezbytných k provedení šesté směrnice o DPH, avšak také v přijímání všech opatření správní povahy nezbytných k zajištění, že osoby povinné k DPH budou dodržovat povinnosti vyplývající z téže šesté směrnice, především povinnost platit daň dlužnou v důsledku zdanitelných plnění uskutečněných během určitého období. Harmonizace DPH zavedená zákonodárcem Společenství by byla zbavena smyslu a veškerého praktického využití, kdyby vnitrostátní daňové úřady nebyly povinny provést účinné ověření a kontrolu určenou k zajištění „jednotn[ého] způsob[u] vybírání daně ve všech členských státech“, jak upřesňuje čtrnáctý bod odůvodnění šesté směrnice.

2. Pravidla zavedená články 8 a 9 italského zákona č. 289/2002 daleko překročila prostor pro správní uvážení přiznaný členským státům zákonodárcem Společenství. Namísto použití této diskreční pravomoci za účelem dosažení efektivnější daňové kontroly se totiž italský stát výše uvedeným zákonem vzdal obecně, bez rozdílu a preventivně jakékoliv kontrolní a ověřovací činnosti v oblasti DPH, a porušil tak přímo požadavky podle článku 22 šesté směrnice, a v důsledku toho i obecnou povinnost vyjádřenou v článku 2 podrobit všechna zdanitelná plnění DPH. Italský zákonodárce poskytl všem osobám povinným k DPH v jeho daňové pravomoci možnost zcela vyloučit v po sobě jdoucích daňových obdobích možnost jakékoliv daňové kontroly. Daňový poplatník může získat takové značné zvýhodnění zaplacením částky vypočtené paušálně, jež nemá již nic společného s DPH, která byla splatná z ceny dodávek zboží nebo poskytnutí služeb uskutečněných osobou povinnou k dani v průběhu dotčeného daňového období.

3. Toto radikální „oddělení“ daňového dluhu vypočteného podle běžných pravidel DPH a „částky k zaplacení“ za účelem využití „condono tombale“ (uhrazení starých daňových dluhů paušální platbou) je zvláště patrné, jestliže osoba povinná k dani zcela opomenula podat daňové přiznání. Daňový poplatník může svoji situaci uvést do souladu s právem pro každé roční daňové období zaplacením částky 1 500 eur pro fyzickou osobu nebo 3 000 eur pro společnost. Podobná neexistence jakékoli vazby se zdanitelným základem uskutečněných (a nepřiznaných) plnění charakterizuje také mechanismus condono „tombale“, který se uskutečňuje podáním dodatečného daňového přiznání. Částka dlužná daňovým poplatníkem, který zamýšlí použít tento mechanismus, se vypočítá pomocí procenta (2 %) použitelného na DPH, jež by byla dlužná z dodávek zboží nebo z poskytnutí služeb uskutečněných v průběhu každého daňového období (nebo na DPH z nákupů, neprávem odečtené v průběhu téhož daňového období).

4. Takové obecné a preventivní vzdání se jakékoli ověřovací činnosti může vést k vážným narušením řádného fungování společného systému DPH. Má zejména za důsledek narušení zásady daňové neutrality, která brání tomu, aby bylo s hospodářskými subjekty, jež uskutečňují tatáž plnění, zacházeno rozdílně s ohledem na vybírání DPH. Jakákoliv výjimka z pravidla o účinném uplatňování a vybírání DPH se totiž projevuje jednak vážnou újmou ke škodě jak italských podniků, tak podniků z jiných členských států, které podléhají běžnému režimu daně z přidané hodnoty, a jednak vážným zásahem do zásady „pochtivé hospodářské soutěže“ na společném trhu, uvedené ve čtvrtém bodu odůvodnění šesté směrnice.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 145, 11.12.2006, s. 1.

⁽²⁾ Úř. věst. L 347, 13.6.1977, s. 1; Zvl. vyd. 09/01, s. 23.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Consiglio di Stato (Itálie) dne 4. dubna 2007 – SAVA e C. Srl, SIEME Srl, GRADED SpA v. Mostra d'Oltremare SpA a další

(Věc C-194/07)

(2007/C 140/21)

Jednací jazyk: italština

Předkládající soud

Consiglio di Stato

Účastnice původního řízení

Odvolatelky: SAVA e C. Srl, SIEME Srl, GRADED SpA

Odpůrkyně: Mostra d'Oltremare SpA a další

Předběžná otázka

„Má být článek 1 směrnice Rady 89/665/EHS ⁽¹⁾ ze dne 21. prosince 1989 o koordinaci právních a správních předpisů týkajících se přezkumného řízení při zadávání veřejných zakázek na dodávky a stavební práce, ve znění směrnice Rady č. 92/50/EHS ⁽²⁾ ze dne 18. června 1992 o koordinaci postupů při zadávání veřejných zakázek na služby, vykládán v tom smyslu, že brání tomu, aby podle vnitrostátního práva mohl jeden z členů sdružení *ad hoc*, bez právní subjektivity, které se jako takové

účastnilo postupu při udělování veřejné zakázky a kterému uvedená zakázka nebyla udělena, podat samostatně návrh na přezkum rozhodnutí o udělení zakázky?“

⁽¹⁾ Úř. věst. L 395, s. 33.

⁽²⁾ Úř. věst. L 209, s. 1.

Kasační opravný prostředek podaný dne 16. dubna 2007 C. A.S. SpA proti rozsudku Soudu prvního stupně (pátého senátu) vydanému dne 6. února 2007 ve věci T-23/03, C.A. S. SpA v. Komise Evropských společenství

(Věc C-204/07 P)

(2007/C 140/22)

Jednací jazyk: němčina

Účastnice řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: C.A.S. SpA (zástupce: D. Ehle, advokát)

Další účastnice řízení: Komise Evropských společenství

Návrhová žádání účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek

- zrušit rozsudek Soudu prvního stupně ve věci T-23/03 ⁽¹⁾ ze dne 6. února 2007;
- vyhovět návrhovým žádáním předloženým v prvním stupni; podpůrně vrátit věc k rozhodnutí ve věci samé Soudu prvního stupně;
- vyhovět návrhům na přijetí organizačních procesních opatření, která žalobkyně podala ve svých písemnostech ze dne 28. ledna 2003, 4. srpna 2003 a ze dne 11. srpna 2003;
- uložit žalované v prvním stupni náhradu nákladů řízení.

Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argumenty

Žalobkyně odůvodňuje svůj kasační opravný prostředek následujícími devíti důvody, na základě kterých považuje napadený rozsudek za chybný.

První důvod kasačního opravného prostředku se týká Soudem předpokládané výlučné pravomoci tureckých orgánů pro konstatování, zda jsou jimi vystavená a při dovozním odbavení předložená průvodní osvědčení ATR 1 „pravá“ nebo „nepravá“ resp. „správná“ nebo „nesprávná“. Žalobkyně zastává názor, že v těch případech, ve kterých existují dostatečné a logické objektivní indicie pro součinnost příslušných celních orgánů země vývozu na nesrovnalostech při vystavování (vydávání formulářů, razítek a podpisů) k průvodním osvědčením, jakož i při vývozním odbavení zboží na základě těchto průvodních osvědčení, končí výlučná pravomoc celních orgánů země vývozce. Prohlášení tureckých orgánů, která byla později učiněna k průvodním osvědčením, nemohla být považována za věrohodná a za jediná rozhodná.

Druhým důvodem kasačního opravného prostředku žalobkyně napadá závěr napadeného rozsudku týkající se rozsahu práva na nahlédnutí do spisu a práv obhajoby navrhovatele. Právo na nahlédnutí do spisu se nesmí vztahovat jen na dokumenty, ze kterých Komise podle svého interního rozhodnutí a toho, co sama uvedla, vycházela ve svém napadeném rozhodnutí. Právo na nahlédnutí do spisu se vztahuje také na všechny další důvěrné a nedůvěrné dokumenty, které by v souvislosti s hodnocením skutkového stavu mohly mít význam pro skutkové nebo právní postavení žalobkyně.

Třetí důvod kasačního opravného prostředku spatřuje žalobkyně v tom, že Soud žalobkyni uložil úplné důkazní břemeno k těm skutkovým okolnostem, které odůvodňují „zvláštní situaci“ ve smyslu článku 239 celního kodexu Společenství a článku 905 prováděcího nařízení k celnímu kodexu Společenství. Žalobkyně vychází z obrácení důkazního břemene v určitých případech nebo ze zjednodušené povinnosti předložit důkazy. Žalobkyně v žádném případě nenese důkazní břemeno k určitým, jí uvedeným skutkovým okolnostem ve třetích zemích (zde: Turecko), které mohou a musí být nejlépe zjištěny Komisí/OLAF v rámci možností, které byly těmto orgánům dány. Totéž platí pro ty skutkové okolnosti, které spadají do oblasti činnosti a vlivu Evropské komise.

Jako **čtvrtý důvod kasačního opravného prostředku** žalobkyně uplatňuje, že Soud, i s ohledem na úplné důkazní břemeno, které bylo žalobkyni v rozsudku uloženo, nesprávně upustil od organizačních procesních opatření, které byly navrženy žalobkyní, zejména od provedení navrženého dokazování. Místo toho byly návrhy důkazů zamítnuty jako nerelevantní.

Jako **pátý důvod kasačního opravného prostředku** žalobkyně uvádí, že Soud právně chybně vyložil a kvalifikoval všechny žalobkyní předložené listiny, jakož i přednesené skutečnosti a indicie, které svědčily o součinnosti tureckých orgánů na (údajně) „nepravých“ (ve skutečnosti ale „nesprávných“) průvodních osvědčeních ATR 1. Soud tímto dospěl k nesprávným

právním důsledkům. Soud současně ponechal podstatné skutečnosti, uvedené v jasném návrhu žalobkyně, zcela nezohledněny.

Jako **šestý důvod kasačního opravného prostředku** je uplatňováno, že Soud nekvalifikoval jako protiprávní jednání Komise to, že Komise nepředložila věc celnímu výboru/Radě přidružení.

Sedmý důvod kasačního opravného prostředku spočívá v tom, že Soud v souvislosti s konkrétním průvodním osvědčením ATR 1 neuznal existenci legitimního zájmu žalobkyně na zrušení částečně napadeného rozhodnutí Komise.

V **osmém důvodu kasačního opravného prostředku** je Soudu vytýkáno, že v rozporu s právem neprovedl zvážení na základě rizika a ekvity, které by se vázalo k tomuto konkrétnímu případu. Soud tímto neuznal, že i v případě, kdy se vychází z nepravého průvodního osvědčení ATR 1 by s ohledem na hrubé pochybení tureckých orgánů a Komise bylo s ohledem na vztah mezi hospodářskými subjekty a správou nespravedlivé nechat nést žalobkyni jako hospodářský subjekt škodu, kterou by v případě, že by věc proběhla tak, jak měla, neutrpěla.

Jako **devátý důvod kasačního opravného prostředku** je žalobkyní vytýkáno, že napadený rozsudek při použití čl. 220 odst. 2 písm. b) celního kodexu Společenství na základě přednesených a zjištěných skutečností popřel aktivní součinnost tureckých celních orgánů při vydávání a použití 32 průvodních osvědčení ATR 1, které jsou v této věci sporné.

(¹) Úř. věst. C 82, s. 30.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Hof van Beroep te Gent (Belgie) dne 19. dubna 2007 – trestní řízení proti Lodewijku Gysbrechtsovi a Santurel Inter BVBA

(Věc C-205/07)

(2007/C 140/23)

Jednací jazyk: nizozemština

Předkládající soud

Hof van Beroep te Gent

Účastníci původního řízení

Lodewijk Gysbrechts a Santurel Inter BVBA

Předběžná otázka

Představuje belgický zákon ze dne 14. července 1991 o obchodních praktikách a o informování a ochraně spotřebitelů opatření s rovnocenným účinkem, které je zakázáno články 28 až 30 Smlouvy o založení Evropského společenství, v rozsahu, v němž tento vnitrostátní zákon v čl. 80 § 3 stanoví zákaz vyžadovat během kogentně stanovené lhůty pro odstoupení od smlouvy od spotřebitele zálohu nebo zaplacení, což vede k tomu, že skutečný dopad zákona ze dne 14. července 1991 o obchodních praktikách a o informování a ochraně spotřebitelů při prodeji zboží ve vlastní zemi ve srovnání s obchodem, který se uskutečňuje se státním příslušníkem jiného členského státu, není stejný, a vyvstává tím skutečná překážka volného pohybu zboží, který je chráněn článkem 23 Smlouvy o založení Evropského společenství?

Žaloba podaná dne 19. dubna 2007 – Komise Evropských společenství v. Španělské království

(Věc C-207/07)

(2007/C 140/24)

Jednací jazyk: španělština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Komise Evropských společenství (zástupci: H. Støvlbæk a R. Vidal Puig, zmocněnci)

Žalované: Španělské království

Návrhová žádání žalobkyně

- určit, že čl. 1 odst. 2 první pododstavec královského nařízení s mocí zákona č. 4/2006 ze dne 24. února 2006, kterým se mění čtrnáctá úloha Národní komise pro energii stanovená ve třetí části bodu 1 jedenáctém dodatečném ustanovení zákona č. 34/1998 ze dne 7. října 1998 týkajícího se odvětví uhlovodíků, za účelem podmínění nabytí určitého podílu na kapitálu společností, jež provádějí určité regulované činnosti v energetickém odvětví, jakož i nabytí aktiv nezbytných k výkonu těchto činností, předchozím povolením Národní komise pro energii, představuje nesplnění povinností vyplývajících z článků 56 ES a 43 ES Španělským královstvím;
- uložit Španělské království náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

1. Španělské ustanovení uvedené v žalobě podmiňuje následující činnosti:
 - nabytí jakýmkoliv právním subjektem podílu více než 10 % na kapitálu společností, která provádí sama nebo prostřednictvím jiných společností téže skupiny, určité

činnosti v energetickém odvětví nebo jakýkoliv jiný způsob účasti umožňující zmíněnému subjektu získání významného vlivu nad uvedenou společností;

- nabytí aktiv nezbytných k výkonu těchto činností, předchozím povolením Národní komise pro energii (dále jen „NKE“).
2. Komise má za to, že sporné ustanovení je neslučitelné s článkem 56 ES z následujících důvodů:
 - nabytí podílu na kapitálu společností, které provádějí činnosti v energetickém odvětví nebo aktiv nezbytných k výkonu zmíněných činností představuje „pohyb kapitálu“ ve smyslu článku 56 ES;
 - povinnost předchozího povolení NKE představuje „omezení“ volného pohybu kapitálu zakázané článkem 56 ES a
 - zmíněné omezení není odůvodněno ve vztahu ke Smlouvě ES.
 3. Komise má zvláště za to, že sporné ustanovení není odůvodněno cílem zaručit zabezpečení dodávek energie z následujících důvodů:
 - sporné opatření není vhodné k tomu, aby zaručilo zabezpečení dodávek energie, neboť existují jiné vhodnější prostředky k tomuto účelu;
 - v každém případě je sporné opatření nepřiměřené, protože předchozí povolení se neomezuje na určité zvláštní činnosti související s řízením společností, v níž se nabývá podíl nebo se správou aktiv;
 - možnost NKE odmítnout povolení nebo jej podřídí určitým podmínkám, nepodléhá objektivním a dostatečně přesným kritériím, která by mohla být předmětem účinné soudní kontroly.

Komise má za to, že sporné ustanovení představuje také omezení svobody usazování v rozporu článkem 43 ES, jenž z výše uvedených důvodů vztahujících se k článku 56 ES, rovněž není odůvodněno cílem zaručit zabezpečení dodávek energie.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Supreme Court (Irsko) dne 20. dubna 2007 – The Competition Authority v. Beef Industry Development Society Ltd, Barry Brothers (Carrigmore) Meats Ltd

(Věc C-209/07)

(2007/C 140/25)

Jednací jazyk: angličtina

Předkládající soud

Supreme Court

Účastníci původního řízení

Žalobce: The Competition Authority

Žalovaný: Beef Industry Development Society Ltd, Barry Brothers (Carrigmore) Meats Ltd.

Předběžné otázky

„Je-li pro Soud dostačujícím způsobem prokázáno, že:

- a) existuje přebytek kapacity v odvětví zpracování hovězího masa, jež, vypočten při nejvyšší výkonnosti, dosahuje přibližně 32 %;
- b) výsledek tohoto přebytku kapacity bude mít střednědobě vážné důsledky pro ziskovost odvětví jako celku;
- c) ačkoli, podle informací, účinky požadavků týkajících se přebytku nebyly dosud výrazněji pocítěny, nezávislí poradci se vyjádřili, že v nejbližší době je nepravděpodobné, že by byl přebytek kapacity odstraněn běžnými tržními opatřeními, a že uvedený přebytek kapacity časem povede k velmi významným ztrátám a v konečném důsledku k tomu, že zpracovatelé a továrny odvětví opustí;
- d) zpracovatelé hovězího masa představující 93 % trhu pro dodávky hovězího masa se dohodli na přijetí opatření k odstranění přebytku kapacity a jsou ochotni zaplatit poplatek s cílem zajistit financování plateb zpracovatelům, kteří jsou ochotni ukončit produkci, a

uvedení zpracovatelé, tedy deset podniků, tvoří korporátní útvar („společnost“) pro účely provedení opatření s těmito vlastnostmi:

1. podniky s továrnami (tzv. „odcházející“) porážejícími a zpracovávajícími 420 000 zvířat ročně, a představujícími přibližně 25 % aktivní kapacity, uzavřou dohodu se zbývajícím podniky (tzv. „zůstávající“) o odchodu z odvětví a dodržení následujících podmínek;
2. odcházející podepíší dvouletou doložku o neúčasti v hospodářské soutěži v odvětví zpracování hovězího masa na celém ostrově Irsko;
3. továrny odcházejících budou vyřazeny z provozu;
4. pozemky spojené s vyřazenými továrnami nebudou použity pro účely zpracování hovězího masa po dobu pěti let;
5. odcházejícím bude postupně vyplacena kompenzace prostřednictvím půjček od zůstávajících poskytnutých společností;
6. všichni zůstávající budou společností platit dobrovolný poplatek ve výši €2 za kus v rámci tradičního procentuálního

ního podílu porážky a €11 za kus poražený nad uvedené množství;

7. poplatek se použije na zaplacení půjček zůstávajícím; po jejich zaplacení se poplatek přestane vybírat;
8. zařízení odcházejících používané k prvotnímu zpracování hovězího masa bude prodáno výhradně zůstávajícím jako záložní zařízení nebo náhradní díly nebo bude prodáno mimo ostrov Irsko;
9. svoboda zůstávajících v otázkách produkce, cen, podmínek prodeje, dovozu a vývozu, převzetí podniků a dalšího nebude dotčena;

a že je dosaženo shody v tom, že taková dohoda může mít pro účely použití čl. 81 odst. 1 ES značný dopad na obchod mezi členskými státy, musí být taková dohoda považována za dohodu mající za cíl, pro odlišení od výsledku, vyloučení, omezení nebo narušení hospodářské soutěže na společném trhu a tedy za dohodu neslučitelnou s čl. 81 odst. 1 Smlouvy o založení Evropského Společenství?“

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Simvoulis tis Epikrateias (Řecko) dne 23. dubna 2007 – Michaniki A. E. v. Ethniko Simvoulío Radiotileorasis, Ypourgos Epikrateias, Pantechniki A.E. a Syndesmos Epicheirieson Periodikou Tipou

(Věc C-213/07)

(2007/C 140/26)

Jednací jazyk: řečtina

Předkládající soud

Simvoulis tis Epikrateias

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Michaniki A.E.

Žalovaná: Ethniko Simvoulío Radiotileorasis (Státní rada pro rozhlasové a televizní vysílání), Ypourgos Epikrateias (státní ministr), „Pantechniki A.E.“ a Syndesmos Epicheirieson Periodikou Tipou (Asociace periodického tisku).

Předběžné otázky

- 1) Je seznam důvodů vyloučení zhotovitelů ze soutěže o veřejnou zakázku na stavební práce obsažený v článku 24 směrnice Rady 93/37/EHS ze dne 14. června 1993 o koordinaci postupů při zadávání veřejných zakázek na stavební práce (Úř. věst. 1993, L 199) taxativní, či nikoliv?
- 2) V případě, že by takový seznam nebyl taxativní, sleduje určité ustanovení, které z důvodu ochrany transparentnosti v oblasti hospodářské činnosti státu stanoví, že postavení vlastníka, společníka, hlavního akcionáře nebo vedoucího pracovníka určité mediální společnosti není slučitelné s postavením vlastníka, společníka, hlavního akcionáře nebo vedoucího pracovníka určité společnosti, kterou stát nebo právnická osoba působící ve veřejném sektoru v širokém smyslu pověřil prováděním stavebních prací, dodávkami nebo poskytováním služeb, cíl slučitelný s hlavními zásadami práva Společenství, a je absolutní zákaz udělování veřejných zakázek tímto společenstvem slučitelný se zásadou proporcionality Společenství?
- 3) Pokud by měl být článek 24 směrnice 93/37/EHS vykládán v takovém smyslu, že důvody vyloučení zhotovitelů v něm uvedené jsou taxativně vyjmenovány, nebo v případě, že předmětný vnitrostátní předpis nemůže být vykládán jakožto směřující ke sledování cílů slučitelných s obecnými zásadami práva Společenství, nebo konečně v případě, že v něm uvedený zákaz není slučitelný se zásadou proporcionality Společenství, porušuje uvedená směrnice obecné zásady ochrany hospodářské soutěže a transparentnosti, jakož i čl. 5 druhý pododstavec Smlouvy o ES stanovící zásadu subsidiarity tím, že zakazuje stanovit mezi důvody vyloučení určitého zhotovitele ze soutěže o veřejnou zakázku na stavební práce případy, kdy sám zhotovitel nebo jeho vedoucí pracovník (např. vlastník předmětné společnosti, hlavní akcionář, společník nebo vedoucí pracovník) nebo prostředníky těchto vedoucích pracovníků působí v mediálních společnostech, které mohou nezákonně ovlivnit postup při zadávání veřejných zakázek na stavební práce prostřednictvím obecného vlivu, kterým disponují?

Žaloba podaná dne 3. května 2007 – Komise Evropských společenství v. Švédské království

(Věc C-223/07)

(2007/C 140/27)

Jednací jazyk: švédština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Komise Evropských společenství (zástupci: N. Yerrell a P. Dejmek, zmocněnci)

Žalovaný: Švédské království

Návrhová žádání žalobkyně

— určit, že Švédské království tím, že nepřijalo veškeré právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu se směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2004/49/ES ze dne 29. dubna 2004 o bezpečnosti železnic Společenství a o změně směrnice Rady 95/18/ES o vydávání licencí železničním podnikům a směrnice 2001/14/ES o přidělování kapacity železniční infrastruktury, zpoplatnění železniční infrastruktury a o vydávání osvědčení o bezpečnosti (směrnice o bezpečnosti železnic) ⁽¹⁾ a směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2004/50/ES ze dne 29. dubna 2004, kterou se mění směrnice Rady 96/48/ES o interoperabilitě transevropského vysokorychlostního železničního systému a směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/16/ES o interoperabilitě transevropského konvenčního železničního systému ⁽²⁾, nesplnilo povinnosti, které pro něj vyplývají z této směrnice;

— uložit Švédskému království náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Lhůta pro provedení směrnice uplynula dne 30. dubna 2006.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 164, s. 44; Zvl. vyd. 07/08, s. 227.

⁽²⁾ Úř. věst. L 164, s. 114; Zvl. vyd. 13/34, s. 838.

Žaloba podaná dne 10. května 2007 – Komise Evropských společenství v. Spolková republika Německo

(Věc C-235/07)

(2007/C 140/28)

Jednací jazyk: němčina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Komise Evropských společenství (zástupci: G. Braun, P. Dejmek, zmocněnci)

Žalovaná: Spolková republika Německo

Návrhová žádání žalobkyně

- určit, že Spolková republika Německo tím, že ve stanovené lhůtě nepřijala nezbytné právní a správní předpisy pro provedení směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/49/ES ⁽¹⁾ ze dne 29. dubna 2004 o bezpečnosti železnic Společenství a o změně směrnice Rady 95/18/ES ⁽²⁾ o vydávání licencí železničním podnikům a směrnice 2001/14/ES ⁽³⁾ o přidělování kapacity železniční infrastruktury, zpoplatnění železniční infrastruktury a o vydávání osvědčení o bezpečnosti (Směrnice o bezpečnosti železnic) do vnitrostátního práva, respektive tím, že o nich Komisi neuvě-

domila, nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají ze Smlouvy o ES a z této směrnice;

- uložit Spolkové republice Německo náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Lhůta k provedení směrnice uplynula dne 30. dubna 2006.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 164, s. 44; Zvl. vyd. 07/08, s. 227.

⁽²⁾ Úř. věst. L 143, s. 70; Zvl. vyd. 07/02, s. 258.

⁽³⁾ Úř. věst. L 75, s. 29; Zvl. vyd. 07/05, s. 404.

SOD PRVNÍHO STUPNĚ

**Rozsudek Soudu prvního stupně ze dne 3. května 2007 –
Freistaat Sachsen v. Komise**

(Věc T-357/02) ⁽¹⁾

(„Státní podpory — Podpory poskytované orgány spolkové země Sasko — Režim podpor malým a středním podnikům — Zrychlené schvalování — Časová působnost pokynů Společenství a nařízení o výjimce týkajících se podpor malým a středním podnikům — Záměr podpor oznámený před vstupem nařízení o výjimce v platnost — Legitimní očekávání — Právní jistota — Úplné oznámení“)

(2007/C 140/29)

Jednací jazyk: němčina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Freistaat Sachsen (Německo) (zástupce: T. Lübbig, advokát)

Žalovaní: Komise Evropských společenství (zástupci: J. Kreuschitz a J. Flett, zmocněnci)

Předmět věci

Návrh na zrušení čl. 2 druhého pododstavce a článků 3 a 4 rozhodnutí Komise 2003/226/CE ze dne 24. září 2002 o režimu podpor zamýšleném Německem – „Program ve prospěch malých a středních podniků – Zlepšení výkonnosti saských podniků“ – Podprogramy 1 (coaching), 4 (účast na veletrzích a výstavách), 5 (spolupráce) a 7 (podpora designu) (Úř. věst. 2003, L 91, s. 13).

Výrok rozsudku

1) Článek 2 druhý pododstavec a články 3 a 4 rozhodnutí Komise 2003/226/ES ze dne 24. září 2002 o režimu podpor zamýšleném Německem – „Program ve prospěch malých a středních podniků – Zlepšení výkonnosti saských podniků“ – Podprogramy 1 (coaching), 4 (účast na veletrzích a výstavách), 5 (spolupráce) a 7 (podpora designu), se zrušují.

2) Komisi Evropských společenství se ukládá náhrada nákladů řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 31, 8.2.2003.

**Rozsudek Soudu prvního stupně ze dne 3. května 2007 –
Španělsko v. Komise**

(Věc T-219/04) ⁽¹⁾

(„Rybolov — Vývoj kapacity rybářských loďstev členských států — Režim vstupů a výstupů — Výbor pro rybolov a akvakulturu — Jazykový režim“)

(2007/C 140/30)

Jednací jazyk: španělština

Účastníci řízení

Žalobce: Španělské království (zástupce: N. Díaz Abad, zmocněnec)

Žalovaná: Komise Evropských společenství (zástupci: T. van Rijn a S. Pardo Quintillán, zmocněnci)

Předmět věci

Návrh na zrušení nařízení Komise (ES) č. 1438/2003 ze dne 12. srpna 2003, kterým se stanoví prováděcí pravidla k politice Společenství týkající se loďstva, definované v kapitole III nařízení Rady (ES) č. 2371/2002 (Úř. věst. L 204, s. 21; Zvl. vyd. 04/06, s. 30).

Výrok rozsudku

1) Žaloba se zamítá.

2) Španělskému království se ukládá náhrada nákladů řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 7, 10.1.2004 (původně věc C-464/03).

**Rozsudek Soudu prvního stupně ze dne 10. května 2007 –
Negenman v. Komise**

(Věc T-255/04) ⁽¹⁾

(„Veřejná služba — Úředníci — Mateřská dovolená — Volno z důvodu nemoci — Pravděpodobné datum porodu — Počátek mateřské dovolené“)

(2007/C 140/31)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Monique Negenman (Roosendaal, Nizozemsko) (zástupce: L. Vogel, advokát)

Žalovaná: Komise Evropských společenství (zástupci: původně D. Waelbroeck, poté H. Tserepa-Lacombe, zmocněnci, přičemž H. Tserepa-Lacombe ve spolupráci s N. Rampalem, advokátem)

Předmět věci

Jednak návrh na zrušení rozhodnutí Komise, kterým se stanoví data počátku a konce mateřské dovolené na základě článku 58 služebního řádu úředníků Evropských společenství, a jednak návrh na náhradu škody.

Výrok

- 1) Rozhodnutí Komise ze dne 23. října 2003, kterým se stanoví data počátku a konce mateřské dovolené žalobkyně, se zrušuje.
- 2) Ve zbývajících částech žaloba zamítá.
- 3) Komisi se ukládá náhrada nákladů řízení.

(¹) Úř. věst. C 228, 11.9.2004.

Rozsudek Soudu prvního stupně ze dne 3. května 2007 – Crespinet v. Komise

(Věc T-261/04) (¹)

(„Úředníci — Povýšení — Hodnotící období pro povýšení 2003 — Přidělení přednostních bodů“)

(2007/C 140/32)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobce: Alain Crespinet (Rosières, Belgie) (zástupci: S. Orlandi, A. Coolen, J.-N. Louis a É. Marchal, advokáti)

Žalovaná: Komise Evropských společenství (zástupci: H. Tserepa-Lacombe a C. Berardis-Kayser, zmocněnci)

Předmět věci

Žádost o zrušení rozhodnutí Komise, kterým byly žalobci přiděleny přednostní body za hodnotící období pro povýšení 2003, jakož i rozhodnutí o tom, že jméno žalobce nebude zapsáno na seznam úředníků povýšených do platové třídy A5 za totéž hodnotící období pro povýšení

Výrok rozsudku

- 1) Žaloba se zamítá.
- 2) Každý účastník řízení ponese vlastní náklady řízení.

(¹) Úř. věst. C 273, 6.11.2004.

Rozsudek Soudu prvního stupně ze dne 8. května 2007 – Citymo v. Komise

(Věc T-271/04) (¹)

(„Smluvní odpovědnost — Rozhodčí doložka — Nájemní smlouva — Nepřípustnost — Mimosmluvní odpovědnost — Předšmluvní jednání — Námitka protiprávnosti — Legitimní očekávání — Dobrá víra — Zneužití práva — Materiální újma — Ztráta šance“)

(2007/C 140/33)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Citymo SA (Brusel, Belgie) (zástupci: P. Van Ommeslaghe, I. Heenen a P.-M. Louis, advokáti)

Žalovaná: Komise Evropských společenství (zástupci: L. Parpala a E. Manhaeve, zmocněnci, ve spolupráci s D. Philippem a M. Goudenem, advokáty)

Předmět věci

Žaloba na uplatnění smluvní odpovědnosti směřující k uložení povinnosti Komisi nahradit žalobkyni škodu z důvodu ukončení nájemní smlouvy údajně uzavřené mezi žalobkyní a Evropským společenstvím zastoupeným Komisí a podpůrně žaloba na uplatnění mimosmluvní odpovědnosti směřující k náhradě škody, jež vznikla žalobkyni v důsledku rozhodnutí Komise ukončit předšmluvní jednání, jejichž cílem bylo uzavření uvedené nájemní smlouvy

Výrok rozsudku

- 1) Komisi se ukládá povinnost uhradit žalobkyni částku 20 000 eur navýšenou o úroky z prodlení od data vyhlášení tohoto rozsudku do dne skutečné úhrady ve výši roční sazby odpovídající sazbě stanovené Evropskou centrální bankou pro hlavní refinanční operace zvýšené o dva procentní body, s výhradou nepřekročení 6 %.
- 2) Žaloba se ve zbývajících částech zamítá.
- 3) Každý z účastníků řízení ponese vlastní náklady.

(¹) Úř. věst. C 262, 23.10.2004.

**Rozsudek Soudu prvního stupně ze dne 3. května 2007 –
Tsarnavas v. Komise**(Věc T-343/04) ⁽¹⁾**(„Úředníci — Hodnotící posudek — Invalidita — Žaloba na
zrušení — Aktivní procesní legitimace — Návrh na náhradu
škody — Nepřípustnost“)**

(2007/C 140/34)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení**Žalobce:** Vassilios Tsarnavas (Volos, Řecko) (zástupci: N. Lhoest
a B. d'Orléans, advokáti)**Žalovaná:** Komise Evropských společenství (zástupci: C. Berardis-
Kayser a D. Martin, zmocněnci)**Předmět věci**

Jednak žaloba na zrušení rozhodnutí hodnotitele odvolání ze dne 4. srpna 2003, které stanoví konečný hodnotící posudek žalobce pro období od 1. července 1997 do 30. června 1999, a jednak žádost o odškodnění za nemajetkovou újmu, kterou žalobce utrpěl z důvodu pozdního vyhotovení jeho hodnotícího posudku a obtěžování, jehož byl objektem

Výrok rozsudku

- 1) Rozhodnutí hodnotitele odvolání ze dne 4. srpna 2003, kterým se stanoví konečný hodnotící posudek žalobce pro období od 1. července 1997 do 30. června 1999, se zrušuje.
- 2) Ve zbývajících částech se žaloba zamítá.
- 3) Komise ponese vlastní náklady řízení a polovinu nákladů řízení vynaložených žalobcem.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 262, 23.10.2004.

**Rozsudek Soudu prvního stupně ze dne 10. května 2007 –
Španělsko v. Komise**(Věc T-99/05) ⁽¹⁾**(„Rybolov — Nařízení (ES) č. 494/2002 — Ochrana
mořských zdrojů — Právní základ — Zásada zákazu diskrimi-
nace — Povinnost odůvodnění“)**

(2007/C 140/35)

Jednací jazyk: španělština

Účastníci řízení**Žalobkyně:** Španělské království (zástupce: N. Díaz Abad, zmocněnec)**Žalovaná:** Komise Evropských společenství (zástupci: T. van Rijn,
F. Jimeno Fernández a S. Pardo Quintillán, zmocněnci)**Předmět věci**

Návrh na zrušení nařízení Komise (ES) č. 494/02 ze dne 19. března 2002, kterým se stanoví doplňková technická opatření pro obnovu populace štikozubce obecného v podoblastech ICES III, IV, V, VI a VII a divizích ICES VIII a, b, d a e (Úř. věst. L 77, s. 8; Zvl. vyd. 04/05, s. 342)

Výrok rozsudku

- 1) Žaloba se zamítá.
- 2) Španělské království ponese vlastní náklady řízení a ukládá se mu rovněž náhrada nákladů řízení vynaložených Komisí.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 144, 15.6.2002 (dříve věc C-165/02).

**Rozsudek Soudu prvního stupně ze dne 15. května 2007 –
Black & Decker v. OHIM – Atlas Copco (Trojrozměrné
zobrazení žlutočerného elektrického přístroje)****(Spojené věci T-239/05, T-240/05, T-245/05 až T-247/05, T-
255/05, T-274/05 až T-280/05) ⁽¹⁾****(„Ochranná známka Společenství — Námitkové řízení —
Lhůta k podání námitek — Zaslání faxem — Přípustnost —
Jasně určené starší ochranné známky — Pravidlo 18 odst. 1
nařízení (ES) č. 2868/95“)**

(2007/C 140/36)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení**Žalobkyně:** The Black & Decker Corporation (Towson, Maryland,
Spojené státy) (zástupci: H. Carr, QC a P. Harris, solicitor)

Žalovaný: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (zástupci: A. Folliard-Monguiral, zmocněnec)

Další účastníci řízení před odvolacím senátem OHIM, vedlejší účastníci před Soudem: Atlas Copco AB (Stockholm, Švédsko) (zástupci: R. Meade, barrister a M. Gilbert, solicitor)

Předmět věci

Třináct žalob podaných proti rozhodnutím prvního odvolacího senátu OHIM ze dne 19. dubna (R 727/2004-1, R 729/2004-1, R 723/2004-1, R 730/2004-1 a R 724/2004-1), ze dne 27. dubna (R 722/2004-1) a ze dne 3. května 2005 (R 788/2004-1, R 789/2004-1, R 790/2004-1, R 791/2004-1, R 792/2004-1, R 793/2004-1 a R 794/2004-1) týkající se námitkových řízení mezi Atlas Copco AB a The Black & Decker Corporation.

Výrok

1. Žaloby se zamítají.
2. Žalobkyni se ukládá náhrada nákladů řízení.

(¹) Úř. věst. C 205, 20.8.2005.

Rozsudek Soudu prvního stupně ze dne 10. května 2007 – Antartica v. OHIM – Nasdaq Stock Market (nasdaq)

(Věc T-47/06) (¹)

(Ochranná známka Společenství — Námitkové řízení — Přihláška obrazové ochranné známky nasdaq — Starší slovní ochranná známka Společenství NASDAQ — Relativní důvod pro zamítnutí zápisu — Dobré jméno — Článek 8 odst. 5 nařízení (ES) č. 40/94)

(2007/C 140/37)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Antartica Srl (Řím, Itálie) (zástupce: E. Racca, advokát)

Žalovaný: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (zástupce: A. Folliard-Monguiral, zmocněnec)

Druhý účastník řízení před odvolacím senátem OHIM, vedlejší účastník před Soudem: The Nasdaq Stock Market, Inc. (Washington, DC, Spojené státy) (zástupci: J. van Manen a J. Hofhuis, advokáti)

Předmět věci

Návrh na zrušení rozhodnutí druhého odvolacího senátu OHIM ze dne 7. prosince 2005 (věc R 752/2004-2), týkajícího se námitkového řízení proti The Nasdaq Stock Market, Inc a Antartica Srl.

Výrok

1. Žaloba se zamítá.
2. Antartica Srl se ukládá náhrada nákladů řízení.

(¹) Úř. věst. C 74, 25.3.2006.

Usnesení předsedy Soudu prvního stupně ze dne 23. dubna 2007 – SID v. Komise

(Věc T-30/03) (¹)

(„Státní podpora — Rozhodnutí nevznést výhrady — Žaloba na neplatnost — Přípustnost — Pojem „zúčastněné osoby“ — Odbory pracovníků“)

(2007/C 140/38)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Specialarbejderforbundet i Danmark (SID) (Kodaň, Dánsko) (zástupci: P. Bentley, QC, A. Worsøe a F. Ragolle, avocats)

Žalovaná: Komise Evropských společenství (zástupci: původně H. van Vliet, dále N. Khan, zmocněnci)

Vedlejší účastníci podporující žalovanou: Dánské království (zástupce: J. Molde, zmocněnec) a Norské království (zástupce: I. Høyland, zmocněnec)

Předmět věci

Návrh na zrušení rozhodnutí Komise K(2002) 4370 ze dne 13. listopadu 2002 nevznést výhrady ohledně dánských daňových opatření použitelných na námořníky zaměstnané na lodích zapsaných v mezinárodním dánském rejstříku

Výrok

- 1) Žaloba se zamítá jako nepřijatelná.
- 2) Žalobkyně ponese vlastní náklady řízení a ukládá se jí náhrada nákladů řízení vynaložených Komisí.
- 3) Každý účastník řízení ponese vlastní náklady řízení související s vedlejší účastí.

(¹) Úř. věst. C 70, 22.3.2003.

Usnesení předsedy Soudu prvního stupně ze dne 30. dubna 2007 – EnBW Energie Baden – Württemberg v. Komise

(Věc T-387/04) (¹)

(Žaloba na neplatnost — Směrnice 2003/87/ES — Systém výměny povolenek pro emise skleníkových plynů — Německý národní plán přidělování povolenek pro emise skleníkových plynů — Státní podpora — Právní zájem na podání žaloby — Nepřijatelnost)

(2007/C 140/39)

Jednací jazyk: němčina

Účastníci řízení

Žalobkyně: EnBW Energie Baden – Württemberg (Karlsruhe, Německo) (zástupci: C.-D. Ehlermann, M. Seyfarth, A. Gutmuth a M. Wissmann, advokáti)

Žalovaná: Komise Evropských společenství (zástupci: U. Wölker, M. Niejahr a T. Scharf, zmocněnci)

Vedlejší účastnice podporující žalovanou: Spolková republika Německo (zástupci: W.-D. Plessing a U. Forsthoff, zmocněnci, ve spolupráci s D. Sellner a U. Karpenstein, advokáti)

Předmět věci

Návrh na zrušení rozhodnutí Komise K(2004) 2515/2 konečné ze dne 7. července 2004 o národním plánu přidělování povolenek pro emise skleníkových plynů, který Německo oznámilo podle směrnice Evropského Parlamentu a Rady 2003/87/ES ze dne 13. října 2003 o vytvoření systému pro obchodování s povolenkami na emise skleníkových plynů ve Společenství a o změně směrnice Rady 96/61/ES (Úř. věst. L 275, s. 32).

Výrok

- 1) Žaloba se zamítá jako nepřijatelná.
- 2) Žalobkyně ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené žalovanou.

- 3) Vedlejší účastnice ponese vlastní náklady řízení.

(¹) Úř. věst. C 6, 8.1.2005.

Usnesení Soudu prvního stupně ze dne 26. dubna 2007 – Tebaldi a další v. Komise

(Věc T-415/04) (¹)

(„Veřejná služba — Úředníci — Povýšení — Hodnotící období 2003 — Odmítnutí povýšení — Přidělení bodů pro povýšení — Zjevná nepřijatelnost“)

(2007/C 140/40)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobci: Vittoria Tebaldi (Brusel, Belgie), Vicente Tejero Gazo (Tervuren, Belgie), Victor Gonzalez Martinez (Brusel) a Alessandro Giovannetti (Ernster, Lucembursko) (zástupci: původně G. Bounéou a F. Frabetti, poté F. Frabetti, advokáti)

Žalovaná: Komise Evropských společenství (zástupci: G. Berscheid a H. Kramer, zmocněnci)

Předmět věci

Návrh na zrušení seznamu úředníků povýšených do vyšší platové třídy za hodnotící období 2003 v rozsahu, ve kterém tento seznam neobsahuje jména žalobců, jakož i aktů připravujících toto rozhodnutí, a podpůrně rozhodnutí, kterým se přiděluje body pro povýšení za hodnotící období 2003

Výrok

- 1) Žaloba se odmítá jako zjevně nepřijatelná.
- 2) Každý z účastníků řízení ponese vlastní náklady řízení.

(¹) Úř. věst. C 300, 4.12.2004.

Usnesení předsedy Soudu prvního stupně ze dne 2. května 2007 – IPK International World Tourism Marketing Consultants v. Komise

(Věc T-297/05 R)

(„**Předběžné opatření — Článek 256 ES — Předmět návrhu — Přípustnost — Nedostatek naléhavosti**“)

(2007/C 140/41)

Jednací jazyk: němčina

Účastníci řízení

Žalobkyně: IPK International – World Tourism Marketing Consultants GmbH (Mnichov, Německo) (zástupce: C. Pitschas, advokát)

Žalovaná: Komise Evropských společenství (zástupce: B. Schima, zmocněnec, ve spolupráci s C. Arholdem, advokátem)

Předmět věci

Návrh směřující k získání odkladu nuceného výkonu rozhodnutí Komise K (2006) 6452 ze dne 4. prosince 2006, o navrácení částky 318 000 eur, kterou žalobkyně obdržela jako zálohu na projekt Ecodata

Výrok

- 1) Návrh na předběžné opatření se zamítá.
- 2) O nákladech řízení bude rozhodnuto později.

Usnesení předsedy Soudu prvního stupně ze dne 3. května 2007 – Polimeri Europa v. Komise

(Věc T-12/07 R)

(„**Předběžné opatření — Hospodářská soutěž — Žádost o předběžná opatření — Soudní příkaz vůči třetím osobám — Nepřípustnost**“)

(2007/C 140/42)

Jednací jazyk: italština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Polimeri Europa SpA (Brindisi, Itálie) (zástupci: M. Siragusa, F. Moretti a L. Nascimbene, advokáti)

Žalovaná: Komise Evropských společenství (zástupci: V. Di Bucci, F. Amato a V. Bottka, zmocněnci)

Předmět věci

Žádost o předběžná opatření nejprve směřující k dosažení toho, aby Komise uložila společnosti Manufacture Française des Pneumatiques Michelin, včetně hrozby sankcí, aby neužívala jakýmkoliv způsobem a za jakýmkoliv účelem informace obsažené v nedůvěrném znění oznámení námitek ze dne 6. dubna 2006 přijatém v rámci řízení podle článku 81 Smlouvy o ES a článku 53 Dohody o EHP (věc COMP/F/38.638 –butadienový kaučuk a styren-butadienový kaučuk vyrobený emulzní polymerizací), které bylo uvedené společnosti předáno na základě rozhodnutí Komise COMP/F2/D (2006) 1095 ze dne 6. listopadu 2006, dále, aby bylo Komise nařízeno předat Manufacture Française des Pneumatiques Michelin kopii usnesení, které bude vydáno, a konečně, aby bylo nařízeno jakékoliv další opatření považované za nezbytné předsedou Soudu.

Výrok

- 1) Žádost o předběžné opatření se zamítá.
- 2) O nákladech řízení bude rozhodnuto později.

Usnesení předsedy Soudu prvního stupně ze dne 4. května 2007 – Icuna.Com v. Parlament

(Věc T-71/07 R)

(„**Veřejné zakázky — Nabídkové řízení Společenství — Řízení o předběžném opatření — Nedostatek naléhavosti**“)

(2007/C 140/43)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Icuna.Com SCRL (Braine-le-Château, Belgie) (zástupci: J. Windey a P. de Bandt, advokáti)

Žalovaný: Evropský parlament (zástupci: O. Caisou-Rousseau a M. Ecker, zmocněnci)

Předmět věci

Návrh na odklad vykonatelnosti rozhodnutí Evropského parlamentu ze dne 31. ledna 2006, kterým se zrušuje nabídkové řízení EP/DGINF/WEBTV/2006/0003, týkající se položky 2, do doby, než Soud rozhodne o žalobě v hlavním řízení.

Výrok

- 1) Žádost o předběžné opatření se zamítá.
- 2) O nákladech řízení bude rozhodnuto později.

Žaloba podaná dne 2. dubna 2007 – Fratex Indústria e Comércio v. OHIM – USA Track & Field (TRACK & FIELD USA)

(Věc T-103/07)

(2007/C 140/44)

Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: portugalská

Účastníci řízení

Žalobkyně: Fratex Indústria e Comércio, Lda. (São Paulo, Brazílie) (zástupce: B. Braga da Cruz, advokát)

Žalovaný: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem: USA Track & Field, Inc.

Návrhová žádání žalobkyně

- Zrušit rozhodnutí čtvrtého odvolacího senátu OHIM ze dne 18. ledna 2007 (věc č. R 1061/2005-4);
- uložit OHIM v důsledku toho zamítnout zápis ochranné známky Společenství č. 168088 pro výrobky třídy 25;
- uložit OHIM náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Přihlašovatel ochranné známky Společenství: USA Track & Field, Inc.

Dotčená ochranná známka Společenství: Smíšená ochranná známka USA TRACK & FIELD

Majitel ochranné známky nebo označení namítaných v námitkovém řízení: Žalobkyně

Namítaná ochranná známka nebo označení: TRACK & FIELD.

Rozhodnutí námitkového oddělení: Vyhovění námitkám

Rozhodnutí odvolacího senátu: Vyhovění odvolání USA Track & Field, Inc.

Dovolávané žalobní důvody: Žalobkyně má za to, že napadené rozhodnutí je v rozporu s čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení č. 40/94 (⁽¹⁾), neboť vzhledem k výskytu pojmu TRACK & FIELD existuje nebezpečí záměny ze strany spotřebitele v případě koexistence obou dotčených známek na trhu. Výrobky označené dotčenými ochrannými známkami jsou totiž totožné, a i kdyby neexistovalo nebezpečí záměny v úzkém slova smyslu, existuje přesto ve formě nebezpečí asociace, jež je zahrnuto ve výše uvedeném nebezpečí záměny v souladu s čl. 8 odst. 1 písm. b) *in fine* uvedeného nařízení.

(⁽¹⁾) Nařízení Rady (ES) č. 40/94 ze dne 20. prosince 1993 o ochranné známce Společenství (Úř. věst. L 11, s. 1).

Žaloba podaná dne 11. dubna 2007 – L'Oréal v. OHIM – Spa Monopole (SPA THERAPY)

(Věc T-109/07)

(2007/C 140/45)

Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: francouzština

Účastníci řízení

Žalobkyně: L'Oréal SA (Paříž, Francie) (zástupce: E. Baud, advokát)

Žalovaný: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem: SA Spa Monopole, Compagnie fermière de Spa, zkráceně SA Spa Monopole NV (Spa, Belgie)

Návrhová žádání žalobkyně

- zrušit rozhodnutí čtvrtého odvolacího senátu OHIM ze dne 24. ledna 2007 (věc R 468/2005-4);
- uložit žalovanému a případně vedlejšímu účastníkovi náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Přihlašovatel ochranné známky Společenství: Žalobkyně

Dotčená ochranná známka Společenství: Slovní ochranná známka „SPA THERAPY“ pro výrobky zařazené do třídy 3 – žádost č. 1 975 283

Majitel ochranné známky nebo označení namítaných v námitkovém řízení: SA Spa Monopole, Compagnie fermière de Spa, zkráceně SA Spa Monopole NV

Namítaná ochranná známka nebo označení: Slovní ochranná známka Beneluxu „SPA“ pro výrobky zařazené do třídy 3

Rozhodnutí námitkového oddělení: Námitky byly přijaty pro veškeré napadené výrobky

Rozhodnutí odvolacího senátu: Zamítnutí odvolání žalobkyně

Dovolávané žalobní důvody: Porušení čl. 8 odst. 1 bodu b) nařízení (ES) 40/94 (⁽¹⁾), neboť odvolací senát se dopustil nesprávného posouzení, když určil, že dotyčná označení jsou podobná, a z toho důvodu, že podle žalobkyně neexistuje v projednávaném případě nebezpečí záměny.

(⁽¹⁾) Nařízení Rady (ES) č. 40/94 ze dne 20. prosince 1993 o ochranné známce Společenství (Úř. věst. 1994, L 11, s. 1; Zvl. vyd. 17/01, s. 146).

Žaloba podaná dne 16. dubna 2007 – Siemens v. Komise**(Věc T-110/07)**

(2007/C 140/46)

*Jednací jazyk: němčina***Účastníci řízení**

Žalobkyně: Siemens AG (Berlín a Mnichov, Německo) (zástupci: I. Brinker, T. Loest a C. Steinle, advokáti)

Žalovaná: Komise Evropských společenství

Návrhová žádání žalobkyně

- Na základě čl. 231 odst. 1 ES zrušit rozhodnutí Komise ze dne 24. ledna 2007 (věc COMP/F/38.899 – Rozvaděče izolované plynem) v rozsahu, v němž je žalobkyně rozhodnutím dotčena;
- podpůrně snížit výši pokuty uložené v čl. 2 písm. m) rozhodnutí;
- uložit Komisi náhradu nákladů řízení podle čl. 87 odst. 2 jednacího řádu Soudu.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Žalobkyně napadá rozhodnutí Komise K (2006) 6762 konečné ze dne 24. ledna 2007 ve věci COMP/F/38.899 – Rozvaděče izolované plynem. V napadeném rozhodnutí byla žalobkyni a dalším podnikům uložena peněžitá pokuta z důvodu porušení článku 81 ES jakož i článku 53 Dohody o EHP. Žalobkyně se měla podle názoru zastávaného Komisí podílet na souboru dohod a jednání ve vzájemné shodě v odvětví „rozvaděčů izolovaných plynem.“

K odůvodnění své žaloby uplatňuje žalobkyně tři žalobní důvody.

Zprv je žalované vytýkáno, že opomenula konkrétně a podrobně popsat a prokázat vytýkané protiprávní jednání. Komise především nepopsala a neprokázala účinky vytýkaného protiprávního jednání na společný trh a EHP během první fáze vytýkaného protiprávního jednání do roku 1999.

Zadruhé žalobkyně uplatňuje, že Komise nesprávně předpokládala jediné a trvající protiprávní jednání a nesprávně určila délku trvání porušení. Podle žalobkyně nemohla žalovaná prokázat, že se žalobkyně od 22. dubna 1999 nadále podílela na vytýkaném

protiprávním jednání. Krom toho byl porušen článek 25 nařízení (ES) č. 1/2003 ⁽¹⁾, neboť podle názoru zastávaného žalobkyní je účast na vytýkaném protiprávním jednání v první fázi do roku 1999 promlčena.

Nakonec žalobkyně vytýká Komisi závažná právní pochybení při vyměřování peněžitě pokuty. V tomto ohledu je například uváděno, že Komise nesprávně posoudila závažnost a trvání porušení a zvolila proti žalobkyni zjevně nepřiměřený „násobitel odrazení“. Žalovaná krom toho žalobkyni neprávem přiznala vedoucí úlohu a neprávem nezohlednila spolupráci žalobkyně s Komisí.

⁽¹⁾ Nařízení Rady (ES) č. 1/2003 ze dne 16. prosince 2002 o provádění pravidel hospodářské soutěže stanovených v článcích 81 a 82 Smlouvy (Úř. věst. L 1, s. 1).

Žaloba podaná dne 18. dubna 2007 – Toshiba v. Komise**(Věc T-113/07)**

(2007/C 140/47)

*Jednací jazyk: angličtina***Účastníci řízení**

Žalobkyně: Toshiba Corp. (Tokio, Japonsko) (zástupci: J. MacLennan, Solicitor, A. Schulz a J. Borum, advokáti)

Žalovaná: Komise Evropských společenství

Návrhová žádání žalobkyně

- zrušit rozhodnutí Komise ze dne 24. ledna 2007 – Věc COMP/F/38.899 – plynem izolované spínací přístroje; nebo
- zrušit rozhodnutí Komise v rozsahu, v němž se týká společnosti Toshiba; nebo
- změnit články 1 a 2 rozhodnutí, aby byla zrušena nebo podstatně snížena pokuta uložená společnosti Toshiba; a
- uložit Komisi náhradu nákladů řízení, včetně nákladů vynaložených v souvislosti s bankovní zárukou.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Žalobkyně podala žalobu na neplatnost podle čl. 230 ES proti rozhodnutí Komise ze dne 24. ledna 2007 (věc COMP/F/38.899 – plynem izolované spínací přístroje – K(2006) 6762 konečné), na jehož základě Komise došla k závěru, že žalobkyně, spolu s jinými podniky, porušila čl. 81 odst. 1 ES a ode dne 1. ledna 1994 rovněž článek 53 EHP v odvětví plynem izolovaných spínacích přístrojů (dále jen „PISP“) řadou dohod a jednání ve vzájemné shodě spočívajících v a) rozdělení trhů, b) přidělení kvót a zachování příslušných tržních podílů, c) přidělení jednotlivých PISP projektů (bid-rigging) určeným výrobcům a manipulaci nabídkového řízení na tyto projekty, d) stanovení cen, e) dohodách o ukončení licenčních smluv s nečleny kartelu a f) výměně citlivých tržních informací. Podpůrně se žalobkyně domáhá zrušení nebo snížení uložených pokut.

Podle žalobkyně se zdá, že Komise ve svém rozhodnutí vycházela ze tří dohod, na jejichž základě učinila závěr o existenci celosvětového kartelu. I kdyby tomu tak bylo, žalobkyně tvrdí, že Komise není příslušná k rozhodování ohledně jednání případně omezujícího hospodářskou soutěž mimo EHP.

Žalobkyně tvrdí, že Komise neprokázala právně dostačujícím způsobem, že se žalobkyně účastnila jakékoli dohody nebo jednání ve vzájemné shodě týkající se neprodávání v Evropě, nebo že evropští dodavatelé PISP kompenzovali japonským společnostem nevstoupení do Evropy „započítáváním“ evropských projektů do evropské kvóty „GQ“⁽¹⁾. Žalobkyně dále tvrdí, že Komise se na podporu svého rozhodnutí opírá o stejně nepřímé, neurčité a nedostačující důkazy spočívající zejména v ústních prohlášeních učiněných žadatelkou o neuložení nebo snížení pokuty, a navíc údajně nevzala v úvahu důkazy předložené k vyvrácení prohlášení v neprospěch žalobkyně.

Mimoto i když žalobkyně nepopírá, že se účastnila „dohody GQ“, tvrdí, že tato dohoda byla světovou dohodou nevztahující se na Evropu a nespádající do pravomoci Komise. Žalobkyně tvrdí, že Komise, ve snaze podřídit žalobkyni své pravomoci, předmět svého právního posouzení přesunula výhradně na otázku, zda existovala „obecná dohoda“ (že Japonci se zdrží vstupu na evropský trh a evropské společnosti stejně tak nebudou konkurovat v Japonsku) a zda některé evropské projekty byly systematicky oznamovány japonským společnostem nebo „započítávány“ do evropské kvóty „GQ“ jako část této „obecné dohody“. Z tohoto důvodu je tvrzeno, že Komise neprokázala, že by žalobkyně měla být činná zodpovědnou za řadu protiprávních jednání na evropské úrovni, a dopustila se tedy zjevně nesprávného posouzení.

Dále je tvrzeno, že napadené rozhodnutí je stiženo procesními vadami. V tomto ohledu má žalobkyně za to, že bylo porušeno její právo na obhajobu tím, že Komise nepodala odpovídající odůvodnění, neposkytla přístup k důkazům a zkreslila důkazy.

Podpůrně žalobkyně tvrdí, že tím, že Komise nerozdělila správně odpovědnost mezi evropské a japonské společnosti,

porušila metodu použitou pro stanovení pokut uložených adresátům tohoto rozhodnutí. V tomto ohledu má žalobkyně za to, že Komise neposoudila správně závažnost ani délku trvání protiprávního jednání a proto se vůči žalobkyni dopustila diskriminace.

⁽¹⁾ „GQ“ znamená „gear quota“, tedy kvóta distribučních rozvaděčů.

Žaloba podaná dne 17. dubna 2007 – Francie v. Komise

(Věc T-116/07)

(2007/C 140/48)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Francouzská republika (zástupci: G. de Bergues a S. Ramet, zmocněnci)

Žalovaná: Komise Evropských společenství

Návrhové žádání žalobkyně

- zrušit napadené rozhodnutí v celém rozsahu;
- uložit Komisi náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Rozhodnutím ze dne 30. června 1997 přijatým na návrh Komise a v souladu s postupem stanoveným směrnicí 92/81/EHS⁽¹⁾ přiznala Rada členským státům oprávnění uplatnit nebo pokračovat v uplatňování existující snížené sazby spotřební daně nebo osvobození od spotřební daně pro určité minerální oleje používané pro zvláštní účely. Čtyřmi po sobě jdoucími rozhodnutími Rada toto oprávnění prodloužila, přičemž lhůta posledního prodloužení uplynula dne 31. prosince 2006. Francie byla oprávněna uplatnit tyto snížené sazby nebo tyto výjimky na těžký topný olej používaný jako palivo pro výrobu oxidu hlinitého (aluminy) v regionu Gardanne.

Dopisem ze dne 30. prosince 2001 Komise Francii oznámila své rozhodnutí zahájit řízení stanovené v čl. 88 odst. 2 ES ohledně osvobození minerálních olejů používaných jako palivo při výrobě oxidu hlinitého od spotřební daně v regionu Gardanne.⁽²⁾ Po provedení tohoto řízení přijala Komise dne 7. prosince 2005 rozhodnutí 2006/323/ES, ve kterém se

domnívala, že osvobození minerálních olejů používaných jako palivo při výrobě oxidu hlinitého od spotřební daně v regionu Gardanne, v regionu Shannon a na Sardinii, které zavedly Francie, Irsko a Itálie, jsou státními podporami ve smyslu čl. 87 odst. 1 ES, které jsou částečně neslučitelné se Společným trhem, a nařídila dotčeným členským státům, aby požadovaly vrácení těchto podpor⁽¹⁾. Žalobou podanou dne 17. února 2006 Francie požadovala částečné zrušení tohoto rozhodnutí v části, v níž se týkalo osvobození priznaného Francií regionu Gardanne⁽⁴⁾.

Komise rozhodla o rozšíření formálního přezkumného řízení na osvobození minerálních olejů používaných jako palivo při výrobě oxidu hlinitého od spotřební daně v období od 1. ledna 2004. Poté, co Komise vyzvala dotčené členské státy a třetí osoby k předložení jejich vyjádření, přijala rozhodnutí K (2007) 286 konečné ze dne 7. února 2007 o osvobození minerálních olejů používaných jako palivo při výrobě oxidu hlinitého (aluminy) od spotřební daně v regionu Gardanne, v regionu Shannon a na Sardinii, které zavedly Francie, Irsko a Itálie (státní podpory č. C 78-79-80/2001). Jedná se rozhodnutí napadené v rámci této žaloby.

Na podporu své žaloby žalobkyně uvádí dva žalobní důvody, přičemž první žalobní důvod vychází z porušení pojmu státní podpory ve smyslu čl. 87 odst. 1 ES. Žalobkyně uplatňuje, že se Komise dopustila nesprávného právního posouzení, když dospěla k závěru o existenci státní podpory, i když nebyly splněny všechny podmínky nezbytné pro kvalifikaci státní podpory, tak jak jsou stanoveny judikaturou Altmark. Mimoto tvrdí, že rozhodnutí o povolení osvobození do 31. prosince 2006 byla přijata Radou na návrh Komise, která se měla podle žalobkyně před podáním takového návrhu ujistit, že povolení nenaruší hospodářskou soutěž. Žalobkyně tedy tvrdí, že Komise nemohla na straně jedné navrhopvat Radě přijetí rozhodnutí, které povoluje osvobození od spotřební daně, a nebránit jeho prodloužení do 31. prosince 2006 a na straně druhé konstatovat, že toto osvobození je státní podporou neslučitelnou se Společným trhem od 1. ledna 2004.

Druhý žalobní důvod, který vznáší žalobkyně, vychází z nedostatku odůvodnění napadeného rozhodnutí, neboť napadené rozhodnutí neobsahuje nic, co se týče vývoje na dotčeném trhu nebo postavení různých podniků na tomto trhu nebo co se týče povahy zásahu do hospodářské soutěže nebo ovlivnění obchodu mezi členskými státy.

⁽¹⁾ Směrnice Rady 92/81/EHS ze dne 19. října 1992 o harmonizaci struktury spotřebních daní z minerálních olejů.

⁽²⁾ Zveřejněné v Úř. věst. C 30 ze dne 2. února 2002.

⁽³⁾ Rozhodnutí K [2005] 4436 konečné, státní podpory č. K 78-79-80/2001, Úř. věst. L 119, s. 12.

⁽⁴⁾ Věc T-56/06, Francie v. Komise, sdělení zveřejněné v Úředním věstníku dne 22. dubna 2006, C 96, s. 21.

Žaloba podaná dne 18. dubna 2007 – Areva a další v. Komise

(Věc T-117/07)

(2007/C 140/49)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobkyně: AREVA SA, AREVA T&D HOLDING SA, AREVA T&D SA (Paříž, Francie) a AREVA T&D AG (Oberentfelden, Švýcarsko) (zástupci: A. Schild, Rechtsanwältin, a J.-M. Cot, advokát)

Žalovaná: Komise Evropských společenství

Návrhová žádání žalobkyně

- zrušit článek 1 rozhodnutí Komise ze dne 24. ledna 2007 v rozsahu, v němž jednak činí AREVA T&D SA a ALSTOM SA společně a nerozdílně zodpovědnými za protisoutěžní jednání, prováděné mezi 7. prosincem 1992 a 8. lednem 2004, a jednak činí AREVA T&D SA, AREVA T&D AG, AREVA T&D HOLDING SA a AREVA SA společně a nerozdílně zodpovědnými za protisoutěžní jednání, prováděné mezi 9. lednem 2004 a 11. květnem 2004;
- podpůrně zrušit nebo podstatně snížit částku pokuty uložené AREVA T&D SA, AREVA T&D AG, AREVA T&D HOLDING SA a AREVA SA;
- uložit Komisi náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Projednávanou žalobou se žalobkyně domáhají částečného zrušení rozhodnutí Komise K (2006) 6762 konečné ze dne 24. ledna 2007 v řízení podle článku 81 ES a článku 53 EHP (věc COMP/F/38.899 – plynem izolované spínací přístroje), týkajícího se kartelové dohody v oblasti projektů vztahujících se k plynem izolovaným spínacím přístrojům, jejímž předmětem byla manipulace nabídkových řízení týkajících se těchto projektů, stanovení minimálních cen nabídek, přidělení kvót a projektů a výměna informací. Podpůrně se žalobkyně domáhají snížení částky pokuty, která jim byla uložena napadeným rozhodnutím.

Na podporu svých tvrzení žalobkyně uplatňují sedm žalobních důvodů.

První žalobní důvod vychází z porušení povinnosti odůvodnění stanovené v článku 253 ES ze strany Komise tím, že odůvodnění je rozporné a nedostatečné, co se týče skutečností týkajících se zejména přičtení protisoutěžního jednání, společného uložení pokuty s ALSTOM SA a zvýšení základní částky uložené pokuty z důvodu úlohy AREVA T&D SA jakožto vůdkyně při tomto protiprávním jednání.

Svým druhým žalobním důvodem žalobkyně Komisi vytýká, že porušila článek 81 ES a zvláště právní pravidla týkající se stanovení odpovědnosti za protiprávní jednání, tím, že AREVA T&D SA a AREVA T&D AG učinila zodpovědnými za protisoutěžní jednání předcházející jejich převodu společností ALSTOM SA, jelikož usoudila, že tyto společnosti nebyly před svým převodem na společnosti ALSTOM SA nezávislé.

Třetí žalobní důvod uplatněný žalobkyněmi vychází z porušení článku 81 ES, protože Komise učinila AREVA SA a AREVA T&D HOLDING SA zodpovědnými za protisoutěžní jednání, přisuzované jejich přímým nebo nepřímým dceřiným společnostem AREVA T&D SA a AREVA T&D AG, ačkoliv podle žalobkyň neprokázala, že AREVA SA a AREVA T&D HOLDING SA tyto dceřiné společnosti během období protiprávního jednání skutečně kontrolovaly.

Čtvrtý a pátý žalobní důvod vycházejí z porušení článků 7 ES a 81 ES, obzvláště pravidel týkajících se společné a nerozdílné odpovědnosti za protiprávní jednání. Žalobkyně uplatňují, že Komise nemůže uložit pokutu AREVA T&D SA a ALSTOM SA společně a nerozdílně, poněvadž tyto společnosti netvoří hospodářskou jednotku a protože takové společné uložení pokuty představuje protiprávní delegaci sankční pravomoci Komise, jakož i porušení obecných zásad rovného zacházení, právní jistoty a účinné soudní ochrany.

Svým šestým žalobním důvodem žalobkyně napadenému rozhodnutí vytýká nesprávné použití pojmu vůdkyně a tím porušení článku 81 ES, jakož i pokynů o metodě stanovování pokut⁽¹⁾ a několika obecných právních zásad.

Svým posledním žalobním důvodem žalobkyně uplatňují, že se Komise dopustila nesprávného právního posouzení, co se týče rozsahu spolupráce poskytnuté žalobkyněmi v průběhu postupu vyšetřování, a tím porušila článek 81 ES a pokyny týkající se spolupráce uvedené v oznámení o ochraně před pokutami a snížení pokut v případech kartelů⁽²⁾.

(¹) Úř. věst. C 9, 14.1.1998, s. 3.

(²) Úř. věst. C 45, 19.2.2002, s. 3.

Žaloba podaná dne 16. dubna 2007 – MB Immobilien a MB System v. Komise

(Věc T-120/07)

(2007/C 140/50)

Jednací jazyk: němčina

Účastnice řízení

Žalobkyně: MB Immobilien Verwaltungs GmbH (Neukirch/Lausitz, Německo) a MB System GmbH & Co. KG (Nordhausen, Německo) (zástupce: G. Brüggem, advokát)

Žalovaná: Komise Evropských společenství

Návrhová žádání žalobkyň

- zrušit rozhodnutí Komise K (2007) 130 konečné ze dne 24. ledna 2007 o státní podpoře č. C 38/2005 (ex NN 52/2004) Německa ve prospěch Biria-Gruppe,
- uložit žalované náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Žalobkyně se obracejí proti rozhodnutí Komise K (2007) 130 konečné ze dne 24. ledna 2007, ve kterém Komise rozhodla, že státní podpora Německa zahrnující tři opatření ve prospěch Bike Systems GmbH & Co. Thüringer Zweiradwerk KG, Sachsen Zweirad GmbH a Biria GmbH (poté Biria AG) je neslučitelná se společným trhem.

První žalobkyně je právní nástupkyní Biria AG a druhá žalobkyně je právní nástupkyní Bike Systems GmbH & Co. Thüringer Zweiradwerk KG. Žalobkyně uplatňují, že se jich napadené rozhodnutí Komise bezprostředně a osobně dotýká.

K odůvodnění své žaloby žalobkyně nejprve uplatňují porušení práva Společenství nesprávným výkladem schváleného režimu podpory. V této souvislosti namítají, že žalovaná nezaložila své rozhodnutí, které obsahuje žalobkyni povolený režim podpory, na definici podniku v obtížích.

Mimoto Komise tím, že nesprávně posoudila skutkový stav, měla porušit právo Společenství. Žalobkyně v této souvislosti uplatňují, že podniky dotčené napadeným rozhodnutím nebyly, na rozdíl od názoru žalované, v okamžiku udělení státní podpory podniky v obtížích.

Nakonec žalobkyně tvrdí, že vzhledem k závažnému pochybení v odůvodnění došlo k porušení práva Společenství.

Žaloba podaná dne 18. dubna 2007 – Alstom v. Komise

(Věc T-121/07)

(2007/C 140/51)

*Jednací jazyk: francouzština***Účastníci řízení**

Žalobkyně: Alstom (Levallois Perret, Francie) (zástupci: J. Derenne, advokát, W. Broere, Solicitor, a A. Müller-Rappard a C. Guirado, advokátky)

Žalovaná: Komise Evropských společenství

Návrhová žádání žalobkyně

- zrušit čl.1 písm. b) a čl. 2 písm. b) a c) napadeného rozhodnutí;
- podpůrně podstatně snížit pokuty uložené Alstom;
- uložit Komisi náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Touto žalobou se žalobkyně domáhá částečného zrušení rozhodnutí Komise K (2006) 6762 konečné ze dne 24. ledna 2007 v řízení podle článku 81 ES a článku 53 EHP (věc COMP/F/38.899 – plynem izolované spínací přístroje), týkajícího se kartelové dohody v oblasti projektů vztahujících se k plynem izolovaným spínacím přístrojům, jejímž předmětem byla manipulace nabídkových řízení týkajících se těchto projektů, stanovení minimálních cen nabídek, přidělení kvót a projektů a výměna informací. Podpůrně se žalobkyně domáhá zrušení nebo snížení pokuty, která jí byla uložena napadeným rozhodnutím.

Na podporu svých tvrzení žalobkyně uplatňuje osm žalobních důvodů.

První žalobní důvod vychází z porušení pravidel týkajících se soudní ochrany a obecné zásady „práva na účinný opravný prostředek“ tím, že uložením společné pokuty dvěma podnikům nezávislým jak právně, tak hospodářsky Komise vytvořila situaci, v níž jakýkoli případný prospěch vyplývající pro žalobkyni z opravného prostředku proti napadenému rozhodnutí závisí výlučně na výsledku opravného prostředku nezávislé třetí osoby.

Druhý žalobní důvod vychází z porušení právních pravidel použitelných na společnou odpovědnost tím, že Komise učinila

společně a nerozdílně zodpovědnými za totéž protiprávní jednání dva podniky, které mezi sebou nemají žádnou právní vazbu, čímž porušila zásadu právní jistoty a zásadu personalitní trestů.

Svým třetím žalobním důvodem žalobkyně Komisi vytýká, že porušila článek 253 ES, jelikož nevysvětlila, v čem skutečnosti předložené žalobkyni za účelem prokázání absence jejího rozhodujícího vlivu na její stoprocentně vlastněné dceřiné společnosti nejsou dostačující k vyvrácení předmětné vyvratitelné domněnky.

Čtvrtý žalobní důvod uplatněný žalobkyní vychází z porušení článku 81 ES a zvláště pravidel týkajících se přičitatelnosti protiprávního jednání způsobeného dceřinými společnostmi jejich mateřským společenstvem, jakož i pravidel týkajících se přenesení odpovědnosti za protiprávní jednání.

Svým pátým žalobním důvodem žalobkyně uplatňuje, že napadené rozhodnutí porušuje pravidla použitelná pro uznání přitěžujících okolností za aktivity „vůdce kartelu“ ve spojení se zásadou rovného zacházení. Žalobkyně tvrdí, že Komise pochybila, když žalobkyni přisoudila úlohu vůdkyně a že její role „evropské tajemnice“ kartelu je čistě administrativní a nemůže jí svěřovat úlohu důležitější než dalším účastníkům kartelu. V důsledku toho žalobkyně tvrdí, že se Komise dopustila nesprávného posouzení, že porušila použitelná pravidla a že rozhodnutí v tomto bodu dostatečně neodůvodnila.

Žalobkyně rovněž uplatňuje, že Komise porušila právní pravidla, co se týče prokázání nepřetržitosti protiprávního jednání, tím, že nepředložila důkazy týkající se skutečností dostatečně časově blízkých k prokázání nepřetržitosti protiprávního jednání.

Sedmý žalobní důvod uplatněný žalobkyní vychází z porušení práva na obhajobu tím, že podle žalobkyně je napadené rozhodnutí založeno na některých informacích neobsažených v oznámení námitek Komise, v jejichž případě ji Komise neinformovala o důsledcích, které z nich hodlá vyvodit v rozhodnutí.

Konečně svým osmým žalobním důvodem žalobkyně tvrdí, že Komise porušila pravidla týkající se stanovení základní částky pokuty, jelikož napadené rozhodnutí určilo, pro celé období protiprávního jednání, částku pokuty na základě obratu dosaženého v Evropském hospodářském prostoru, ačkoli Dohoda o EHP vstoupila v platnost teprve dnem 1. ledna 1994.

Žaloba podaná dne 17. dubna 2007 – Siemens a VA TECH Transmission & Distribution v. Komise**(Věc T-122/07)**

(2007/C 140/52)

Jednací jazyk: němčina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Siemens Aktiengesellschaft Österreich (Viedeň, Rakousko) a VA TECH Transmission & Distribution GmbH & Co. KEG (Viedeň, Rakousko) (zástupci: H. Wollmann a F. Urlesberger, advokáti)

Žalovaná: Komise Evropských společenství

Návrhová žádání žalobkyně

- prohlásit článek 1 napadeného rozhodnutí za neplatný v rozsahu, v jakém stanoví, že se žalobkyně v době od 20. září 1998 do 13. prosince 2000, od 1. dubna 2002 do 9. října 2002 a od 21. ledna 2004 do 11. května 2004 dopustily porušení článku 81 ES nebo článku 53 Dohody o EHP;
- prohlásit článek 2 napadeného rozhodnutí za neplatný v rozsahu, v jakém se týká žalobkyně;
- případně snížit pokutu uloženou žalobkyním v čl. 2 písm. l) rozhodnutí na částku, která nepřevyšuje 1 980 000 eur a
- uložit žalované náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Žalobkyně napadají rozhodnutí Komise K(2006) 6762 konečné ze dne 24. ledna 2007 ve věci COMP/F/38.899 – Plynem izolované spínací přístroje. V napadeném rozhodnutí byla žalobkyním a dalším podnikům uložena pokuta kvůli porušení článku 81 ES a článku 53 Dohody o EHP. Žalobkyně se podle názoru Komise účastnily všech dohod a jednání ve vzájemné shodě v odvětví „plynem izolovaných spínacích přístrojů“.

K odůvodnění své žaloby napadají žalobkyně na prvním místě porušení čl. 81 odst. 1 ES a článku 23 nařízení (ES) č. 1/2003⁽¹⁾. V této souvislosti tvrdí, že pokuta uložená společnosti VA TECH Transmission & Distribution GmbH & Co KEG je ve srovnání s pokutou uloženou jiným podnikům nepřiměřeně vysoká. Navíc byla způsobem, kterým se Komise pokusila rozdělit celkovou částku pokuty na všechny společnosti, porušena zásada *ne bis in idem*. Krom toho žalobkyně uplatňují, že žalovaná posoudila chybně dobu trvání protiprávního jednání. Dále Komise bez relevantního důkazu stanovila, že účelem

a účinkem údajného protiprávního jednání bylo až do 13. prosince 2000 omezení hospodářské soutěže ve Společenství. V rámci prvního žalobního důvodu je konečně uplatňováno, že při výpočtu pokuty nebyly nesprávně zohledněny ani polehčující okolnosti ani oznámení o shovívavosti.

Zadruhé žalobkyně uplatňují, že žalovaná porušila podstatné formální náležitosti. V této souvislosti došlo k porušení práva být vyslechnut.

⁽¹⁾ Nařízení Rady (ES) č. 1/2003 ze dne 16. prosince 2002 o provádění pravidel hospodářské soutěže stanovených v článcích 81 a 82 Smlouvy (Úř. věst. L 1, s. 1; Zvl. vyd. 08/02, s. 205).

Žaloba podaná dne 17. dubna 2007 – Siemens Transmission & Distribution v. Komise**(Věc T-123/07)**

(2007/C 140/53)

Jednací jazyk: němčina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Siemens Transmission & Distribution Ltd (Manchester, Spojené království) (zástupci: H. Wollmann a F. Urlesberger, advokáti)

Žalovaná: Komise Evropských společenství

Návrhová žádání žalobkyně

- prohlásit článek 1 napadeného rozhodnutí za neplatný v rozsahu, v jakém stanoví, že se žalobkyně v době od 15. dubna 1988 do 13. prosince 2000, od 1. dubna 2002 do 9. října 2002 a od 21. ledna 2004 do 11. května 2004 dopustila porušení článku 81 ES nebo článku 53 Dohody o EHP;
- prohlásit článek 2 napadeného rozhodnutí za neplatný v rozsahu, v jakém se týká žalobkyně;
- případně snížit pokutu uloženou žalobkyním v čl. 2 písm. l) rozhodnutí na částku, která nepřevyšuje 1 100 000 eur, a
- uložit žalované náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Žalobkyně napadá rozhodnutí Komise K(2006) 6762 konečné ze dne 24. ledna 2007 ve věci COMP/F/38.899 – Plynem izolované spínací přístroje. V napadeném rozhodnutí byla žalobkyni a dalším podnikům uložena pokuta kvůli porušení článku 81 ES a článku 53 Dohody o EHP. Žalobkyně se podle názoru Komise účastnila všech dohod a jednání ve vzájemné shodě v odvětví „plynem izolovaných spínacích přístrojů“.

K odůvodnění své žaloby napadá žalobkyně na prvním místě porušení čl. 81 odst. 1 ES, čl. 23 odst. 2 a 3 nařízení (ES) č. 1/2003 (¹), jakož i článku 25 tohoto nařízení. V této souvislosti tvrdí, že pokuta, která jí byla uložena, přesahuje 10 % jejího obratu dosaženého v posledním účetním období. Navíc Komise nezohlednila při stanovení pokuty individuální poměry žalobkyně. Krom toho žalobkyně uplatňuje, že žalovaná posoudila chybně dobu trvání protiprávního jednání. Protiprávní jednání v období před 16. červencem 1998 je již navíc promlčeno. Dále Komise bez relevantního důkazu stanovila, že účelem a účinkem údajného protiprávního jednání bylo až do 13. prosince 2000 omezení hospodářské soutěže ve Společenství. V rámci prvního žalobního důvodu je konečně uplatňováno, že je žalobkyni nesprávně vytýkáno, že se sama účastnila ujednání po roce 2002.

Zadruhé žalobkyně uplatňuje, že žalovaná porušila podstatné formální náležitosti. V této souvislosti došlo k porušení práva být vyslechnut.

(¹) Nařízení Rady (ES) č. 1/2003 ze dne 16. prosince 2002 o provádění pravidel hospodářské soutěže stanovených v člancích 81 a 82 Smlouvy (Úř. věst. L 1, s. 1; Zvl. vyd. 08/02, s. 205).

Žaloba podaná dne 17. dubna 2007 – Siemens Transmission & Distribution a Nuova Magrini Galileo v. Komise

(Věc T-124/07)

(2007/C 140/54)

Jednací jazyk: němčina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Siemens Transmission & Distribution (Grenoble, Francie) a Nuova Magrini Galileo SpA (Bergamo, Itálie) (zástupci: H. Wollmann a F. Urlesberger, advokáti)

Žalovaná: Komise Evropských společenství

Návrhová žádání žalobkyně

- prohlásit článek 1 napadeného rozhodnutí za neplatný v rozsahu, v jakém stanoví, že se žalobkyně v době od 15. dubna 1988 do 13. prosince 2000, od 1. dubna 2002 do 9. října 2002 a od 21. ledna 2004 do 11. května 2004 dopustily porušení článku 81 ES nebo článku 53 Dohody o EHP;
- prohlásit článek 2 napadeného rozhodnutí za neplatný v rozsahu, v jakém se týká žalobkyně;
- případně snížit pokutu uloženou žalobkyním v čl. 2 písm. l) rozhodnutí na částku, která nepřevyšuje u první žalobkyně 2 750 000 eur a 1 100 000 eur u druhé žalobkyně, a
- uložit žalované náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Žalobkyně napadají rozhodnutí Komise K(2006) 6762 konečné ze dne 24. ledna 2007 ve věci COMP/F/38.899 – Plynem izolované spínací přístroje. V napadeném rozhodnutí byla žalobkyním a dalším podnikům uložena pokuta kvůli porušení článku 81 ES a článku 53 Dohody o EHP. Žalobkyně se podle názoru Komise účastnily všech dohod a jednání ve vzájemné shodě v odvětví „plynem izolovaných spínacích přístrojů“.

K odůvodnění své žaloby napadají žalobkyně na prvním místě porušení čl. 81 odst. 1 ES a čl. 23 odst. 2 a 3 nařízení (ES) č. 1/2003 (¹), jakož i článku 25 tohoto nařízení. V této souvislosti tvrdí, že pokuta, která jim byla uložena, přesahuje 10 % jejich obratu dosaženého v posledním účetním období předcházejícím tomuto rozhodnutí. Navíc Komise nezohlednila při stanovení pokuty individuální poměry žalobkyně. Dále žalobkyně uplatňují, že určení podniků, se kterými mají žalobkyně ručit společně a nerozdílně, jakož i rozdělení částek pokuty mezi jednotlivé dlužníky, není odůvodněné a správné. Krom toho žalovaná přecenila dobu trvání údajného protiprávního jednání a nezohlednila, že převážná část tohoto jednání již byla promlčena. V rámci prvního žalobního důvodu je konečně uplatňováno, že Komise bez relevantního důkazu stanovila, že účelem a účinkem údajného protiprávního jednání bylo až do 13. prosince 2000 omezení hospodářské soutěže ve Společenství.

Zadruhé žalobkyně uplatňují, že žalovaná porušila podstatné formální náležitosti. V této souvislosti došlo k porušení práva být vyslechnut.

(¹) Nařízení Rady (ES) č. 1/2003 ze dne 16. prosince 2002 o provádění pravidel hospodářské soutěže stanovených v člancích 81 a 82 Smlouvy (Úř. věst. L 1, s. 1; Zvl. vyd. 08/02, s. 205).

Žaloba podaná dne 16. dubna 2007 – Scientific and Technological Committee a další v. Potocnik a další, členové Komise

(Věc T-125/07)

(2007/C 140/55)

Jednací jazyk: polština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Scientific and Technological Committee of AGH University of Science and Technology a další (Krakov, Polská republika) (zástupce: A. Żuraniewski, advokát)

Žalovaní: J. Potocnik, S. Dimas a A. Piebalgs, členové Komise Evropských společností

Návrhová žádání žalobkyně

- určit, že členové Komise Evropské unie, J. Potocnik, S. Dimas a A. Piebalgs, tím, že nepřijali okamžitá opatření na ochranu života obyvatelstva EU, když obdrželi tři dopisy, které je informovaly o ohrožení spojeném s technologiemi skladování CO₂ v geologických skladištích, se dopustili trestněprávního opomenutí, čímž vyvolali trvalé ohrožení života obyvatelstva EU a nebezpečí ekologické katastrofy;
- poukázat na nezbytnost provedení navržených šetření;
- poukázat na nezbytnost financování v plném rozsahu šetření, která nemají komerční charakter, ale mají chránit bezpečnost života obyvatelstva EU;
- poukázat na nezbytnost zdržet se v EU dalších procesů naplňování CO₂ do geologických skladišť až do ukončení navrhaných šetření.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Žalobci žádají o určení opomenutí členů Evropské komise, kteří poté, co byli žalobci informováni o nebezpečí pro lidské zdraví a životní prostředí z důvodu skladování nebaleného oxidu uhličitého v geologických skladištích, nepřijali žádná vhodná opatření, aby zabránili negativním důsledkům používání takových technik. Žalobci tvrdí, že žalovaní členové Komise, i když byli požádáni, aby přijali vhodné kroky a provedli žalobci navržená šetření vlivů skladování oxidu uhličitého v malých hloubkách, nezaujali žádným způsobem stanovisko k problémům, které byly uvedeny v jim zaslaným stížnostech. Tato nečinnost porušuje právní řád Evropské unie a je neslučitelná s povinnostmi člena Komise.

Žaloba podaná dne 20. dubna 2007 – Allos Walter Lang v. OHIM – Kokoriko (Coco Rico)

(Věc T-126/07)

(2007/C 140/56)

Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: němčina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Allos Walter Lang GmbH (Mareindrebber, Spolková republika Německo) (zástupce: H. Heldt, advokát)

Žalovaný: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem: KOKORIKO, Ltda

Návrhová žádání žalobkyně

- přerušit řízení až do pravomocného rozhodnutí o návrzích na zrušení podaných u Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu v řízení sp. zn. 2069 C, jakož i sp. zn. 2070 C;
- zrušit rozhodnutí námitkového oddělení ze dne 31. května 2006, sp. zn. B 696684, jakož i rozhodnutí druhého odvolacího senátu ze dne 16. února 2007, sp. zn. R 1047/2006-2 a vrátit věc odvolacímu senátu k novému rozhodnutí
- uložit Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Přihlašovatel ochranné známky Společenství: Žalobkyně

Dotčená ochranná známka Společenství: Slovní ochranná známka „Coco Rico“ pro výrobky zařazené do třídy 30 (příhláška č. 2 949 899)

Majitel ochranné známky nebo označení namítaných v námitkovém řízení: KOKORIKO, Ltda

Namítaná ochranná známka nebo označení: Slovní ochranná známka „KOKORIKO“ (ochranná známka Společenství č. 101 386) pro výrobky a služby zařazené do tříd 29, 30 a 42, jakož i obrazová ochranná známka „KOKORIKO“ (ochranná známka Společenství č. 101 626) pro výrobky a služby zařazené do tříd 29, 30 a 42.

Rozhodnutí námitkového oddělení: Vyhovění námitkám a zamítnutí přihlášky

Rozhodnutí odvolacího senátu: Zamítnutí odvolání

Dovolávané žalobní důvody: Odvolací senát ve svém rozhodnutí nezohlednil návrh podaný žalobkyní na prohlášení neplatnosti kolidujících ochranných známek. Podle žalobkyně neexistuje v případě prohlášení neplatnosti kolidujících ochranných známek důvod pro zamítnutí zápisu podle čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení 40/94 ⁽¹⁾ ohledně zápisu požadovaném žalobkyní.

(¹) Nařízení Rady (ES) č. 40/94 ze dne 20. prosince 1993 o ochranné známce Společenství (Úř. věst. 1994, L 11, s. 1; Zvl. vyd. 17/01, s. 146).

**Kasační opravný prostředek podaný dne 20. dubna 2007
Francescem Blignym proti usnesení Soudu pro veřejnou
službu ze dne 15. února 2007 ve věci F-142/06, Bligny
v. Komise**

(Věc T-127/07 P)

(2007/C 140/57)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Účastník řízení podávající opravný prostředek (navrhovatel): Francesco Bligny (Tassin – La Demi – Lune, Francie) (zástupce: P. Lebel-Nourissat, advokát)

Další účastnice řízení: Komise Evropských společenství

Návrhová žádání navrhovatele

- určit, že se Soud pro veřejnou službu dopustil nesprávného posouzení přihlášky, pokud jde o povinnost kandidáta přiložit doklad prokazující jeho občanství;
- určit, že Soud pro veřejnou službu neodpověděl na žalobní důvody kandidáta, pokud jde o nerespektování zásad ochrany legitimního očekávání a řádné správy příslušejících komisi výběrového řízení EPSO AD/26/05;
- zrušit v důsledku toho usnesení Soudu pro veřejnou službu ze dne 15. února 2007 ve věci F-142/06;
- nově rozhodnout o zrušení rozhodnutí komise výběrového řízení EPSO/AD/26/05 ze dne 7. prosince 2006 a rozhodnutí ze dne 23. prosince 2006, kterým se odmítá připuštění navrhovatele do výběrového řízení, a tedy oprava jeho písemné zkoušky, a o tom, že přihláška určená uchazečům výběrového řízení, která byla zveřejněna dne 15. května 2006 na internetových stránkách EPSO, je protiprávní;

- podpůrně vrátit věc Soudu pro veřejnou službu, aby o dotčené věci rozhodl, a uložit Komisi náhradu veškerých nákladů řízení.

Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argumenty

Ve svém kasačním opravném prostředku navrhovatel žádá zrušení usnesení Soudu pro veřejnou službu, kterým se zamítá jako zjevně neopodstatněná jeho žaloba, kterou se domáhal zrušení rozhodnutí komise výběrového řízení odmítajícího provést opravu jeho písemné zkoušky z důvodu, že jeho přihláška neobsahuje doklad prokazující jeho občanství.

Na podporu svého kasačního opravného prostředku navrhovatel uplatňuje, že se Soud pro veřejnou službu dopustil zkreslení skutkových okolností, které mu byly předloženy, a provedl tak nesprávný výklad oznámení o žádosti, která měla být ucha-zečem vyplněna, což vedlo k nesprávnému posouzení přihlášky. Mimoto uplatňuje důvod vycházející z nedostatečného odůvodnění napadeného usnesení, jelikož Soud pro veřejnou službu neodpověděl na veškeré žalobní důvody a návrhová žádání předložená navrhovatelem v prvním stupni.

Žaloba podaná dne 23. dubna 2007 – Suez v. OHIM (Delivering the essentials of life)

(Věc T-128/07)

(2007/C 140/58)

Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: francouzština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Suez SA (Paříž, Francie) (zástupce: P. Combeau, advokát)

Žalovaný: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (OHIM)

Návrhová žádání žalobkyně

- zrušit napadené rozhodnutí;
- uložit OHIM náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Dotčená ochranná známka Společenství: Slovní ochranná známka „Delivering the essentials of life“ pro výrobky a služby zařazené do tříd 1, 9, 11, 16, 35, 36, 37, 38, 39, 40, 41 a 42 (přihláška č. 4 102 497)

Rozhodnutí průzkumového referenta: Zamítnutí zápisu

Rozhodnutí odvolacího senátu: Zamítnutí žaloby

Dovolávané žalobní důvody: Porušení čl. 7 odst. 1 písm. b) nařízení Rady č. 40/94 ⁽¹⁾ v tom, že na rozdíl od toho, k čemu došel odvolací senát OHIM v napadeném rozhodnutí, ochranná známka, která je přihlašována, nemá pouze pochvalnou konotaci a nepopisuje charakteristiku nebo vlastnost výrobků či služeb, které má označovat.

⁽¹⁾ Nařízení Rady (ES) č. 40/94 ze dne 20. prosince 1993 o ochranné známce Společenství (Úř. věst. 1994, L 11, s. 1; Zvl. vyd. 17/01, s. 146).

Žaloba podaná dne 17. dubna 2007 – Irsko v. Komise

(Věc T-129/07)

(2007/C 140/59)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobce: Irsko (zástupci: D. O'Hagan, E. Alkin, zmocněnci, a P. McGarry, Barrister)

Žalovaná: Komise Evropských společenství

Návrhové žádání žalobce

- Zcela nebo zčásti zrušit na základě článku 230 Smlouvy rozhodnutí Komise K(2007) 286 konečné ze dne 7. února 2007 o osvobození minerálních olejů používaných jako palivo při výrobě oxidu hlinitého (aluminy) od spotřební daně v regionu Gardanne, v regionu Shannon a na Sardinii, které zavedly Francie, Irsko a Itálie, v rozsahu, v jakém se týká osvobození minerálních olejů používaných jako palivo při výrobě oxidu hlinitého (aluminy) od spotřební daně v regionu Shannon, které zavedlo Irsko;
- uložit Komisi Evropských společenství náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Žalobce se domáhá zrušení rozhodnutí Komise K(2007) 286 konečné ze dne 7. února 2007, kterým Komise určila, že osvobození od spotřební daně zavedené Francií, Irskem a Itálií ohledně těžkých olejů používaných jako palivo při výrobě oxidu hlinitého (aluminy) od 1. ledna 2004 představuje státní podporu ve smyslu čl. 87 odst. 1 EC a že určitá část uvedené podpory je neslučitelná se společným trhem.

Na podporu své žaloby žalobce uplatňuje čtyři žalobní důvody.

Zaprvé žalobce uvádí, že Komise dospěla k nesprávnému závěru, že Irsko neprokázalo, že osvobození od daně spadá do povahy a logiky domácího daňového systému.

Zadruhé žalobce uplatňuje, že Komise neprovedla řádnou analýzu hospodářské soutěže na podporu svých závěrů, že opatření Irska mohou ovlivnit trh v rámci Společenství a narušit či ohrozit narušením hospodářskou soutěž.

Zatřetí žalobce uvádí, že napadené rozhodnutí porušuje zásadu právní jistoty za okolností, kdy Rada již povolila zvláštní výjimku do konce roku 2006.

Konečně žalobce tvrdí, že se Komise dopustila právního pochybení, když došla k závěru, že dotčená státní podpora je novou podporou oproti stávající podpoře.

Žaloba podaná dne 19. dubna 2007 – Aughinish Alumina v. Komise

(Věc T-130/07)

(2007/C 140/60)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Aughinish Alumina Ltd (Askeaton, Irsko) (zástupci: J. Handoll, C. Waterson, Solicitors)

Žalovaná: Komise Evropských společenství

Návrhové žádání žalobkyně

- zrušit rozhodnutí Komise z února 2007 o osvobození minerálních olejů používaných jako palivo při výrobě oxidu hlinitého (aluminy) v regionu Gardanne, v regionu Shannon a na Sardinii od spotřební daně v rozsahu, ve kterém se týká AAL;
- uložit Komisi náhradu nákladů řízení vzniklé AAL v tomto řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Prostřednictvím této žaloby se žalobce domáhá částečného zrušení rozhodnutí Komise C(2007)286 konečné ze dne 7. února 2007 o osvobození minerálních olejů používaných jako palivo při výrobě oxidu hlinitého (aluminy) v regionu Gardanne, v regionu Shannon a na Sardinii od spotřební daně, které zavedly Francie, Irsko a Itálie, v rozsahu, ve kterém se týká Aughinish Alumina Ltd (dále jen „AAL“).

AAL konstatuje, že na podporu její žaloby existuje osm důvodů pro zrušení:

Zaprvé, Komise dle žalobkyně nezohlednila, že osvobození odpovídá povaze a logice irského daňového systému a proto nepředstavuje státní podporu.

Zadruhé žalobkyně tvrdí, že Komise neprovedla řádnou analýzu relevantních trhů a jejich konkurenční struktury. Za okolností, kdy Komise sama dříve uznala, že nešlo o narušení hospodářské soutěže, a ve světle skutečnosti, že Rada schválila osvobození do 31. prosince 2006, žalobkyně tvrdí, že bylo povinností Komise prokázat, že provedla hospodářskou analýzu, která jasně prokazuje, že zde existovalo aktuální nebo hrozící narušení hospodářské soutěže. Proto žalobkyně konstatuje, že Komise neprokázala, že osvobození představuje podporu.

Zatřetí, žalobkyně uvádí, že v případě, že na osvobození bude přesto nahlíženo jako na podporu, Komise opominula nakládat s dotyčnou podporou jakožto se stávající podporou spadající pod čl. 88 odst. 1 ES. Podpora byla předmětem závazného příslibu poskytnutého před přistoupením Irska k Evropskému společenství v lednu 1983. Jelikož Komise nic nepodnikla až do 17. července 2000, uplynula desetiletá lhůta a vrácení je proto vyloučeno. Proto nemůže být na podporu nahlíženo z hlediska úpravy podpor.

Začtvrté, žalobkyně tvrdí, že Komise měla při určení, zda a jak vykoná své pravomoci podle ustanovení Smlouvy o ES o státních podporách, přihlídnout k obecným *acquis* v oblasti harmonizace spotřebních daní. Napadené rozhodnutí představuje vážné porušení zásady právní jistoty, neboť zpochybňuje povolení udělená Radou podle článku 93 ES na základě návrhu Komise. Navíc, Komise pochybila, když nevzala v úvahu, že opatření Rady přijatá na základě článku 93 ES představují *lex specialis*, který má přednost před rozporným uplatněním předpisů o státních podporách. Navíc Komise podle tvrzení žalobkyně nepoužila postupy stanovené článkem 8 směrnice 92/81/EHS – rozhodnout o státní podpoře nebo jiných otázkách nebo usilovat o zrušení relevantních rozhodnutí Rady – a tím ohrozila užitečný účinek opatření Rady.

Zapáté, žalobkyně tvrdí, že přijetím napadeného rozhodnutí Komise nevzala v úvahu základní požadavky článků 3 ES a 157 ES, tedy posílení konkurenceschopnosti průmyslu Společenství a zajištění existence jejich nezbytných podmínek.

Zašesté, určením, že 20 % osvobození představuje podporu, Komise neoceníla, že žalobkyně měla mnoho povinností v oblasti životního prostředí, a nevzala v úvahu opatření, která

by měla stejný motivační účinek jako má požadavek zaplatit významný poměr vnitrostátní daně.

Zasedmé žalobkyně tvrdí, že napadené rozhodnutí porušuje zásady ochrany legitimního očekávání a právní jistoty.

Zaosmé, nepřiměřeně dlouhá doba trvání řízení podle čl. 88 odst. 2 ES porušuje zásady řádné správy a právní jistoty a je dle žalobkyně o to závažnější, že Komise před zahájením řízení neučinila nic ohledně oznámení z roku 1983.

Žaloba podaná dne 19. dubna 2007 – Fuji Electric Holdings a Fuji Electric Systems v. Komise

(Věc T-132/07)

(2007/C 140/61)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Fuji Electric Holdings Co., Ltd (Kawasaki, Japonsko) a Fuji Electric Systems Co., Ltd (Tokio, Japonsko) (zástupci: P. Chapatte, P. Walter, Solicitors)

Žalovaná: Komise Evropských společenství

Návrhová žádání žalobkyně

- zrušit čl. 1 písm. g) rozhodnutí v rozsahu, v němž určuje, že protiprávní jednání přičítané tímto ustanovením Fuji Electric Holdings existovalo po září 2000;
- zrušit v plném rozsahu čl. 1 odst. h) rozhodnutí;
- zrušit čl. 2 písm. d) rozhodnutí v rozsahu, v němž Fuji Electric Systems přičítá společnou a nerozdílnou odpovědnost ohledně pokuty uložené podle tohoto ustanovení;
- zrušit čl. 2 písm. f) rozhodnutí v rozsahu, v němž Fuji přičítá společnou a nerozdílnou odpovědnost ohledně pokuty uložené podle tohoto ustanovení;
- snížit pokutu uloženou Fuji; a
- rozhodnout, že Komise ponese vlastní náklady a náklady vzniklé Fuji.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Žalobkyně podaly žalobu na neplatnost podle článku 230 ES proti rozhodnutí Komise ze dne 24. ledna 2007 (věc COMP/F/38.899 – plynem izolované spínací přístroje – K(2006) 6762 konečné), na jehož základě Komise došla k závěru, že žalobkyně, spolu s jinými podniky, porušily čl. 81 odst. 1 ES a ode dne 1. ledna 1994 rovněž článek 53 EHP v odvětví plynem izolovaných spínacích přístrojů (dále jen „PISP“) řadou dohod a jednání ve vzájemné shodě spočívajících v a) rozdělení trhů, b) přidělení kvót a zachování příslušných tržních podílů, c) přidělení jednotlivých PISP projektů (bid-rigging) určeným výrobcům a manipulaci nabídkového řízení na tyto projekty, d) stanovení cen, e) dohodách o ukončení licenčních smluv s nečleny kartelu a f) výměně citlivých tržních informací. Podpůrně se žalobkyně domáhají podstatného snížení uložených pokut.

Rozhodnutí činí Fuji Electric Systems (dále jen „FES“) zodpovědnou z účasti na protiprávním jednání ode dne 15. dubna 1988 do 30. září 2002. FES však popírá svou účast na dohodě GQ a tvrdí, že až do 1. července 2001, zhruba devět měsíců poté, co Fuji Electric Holdings (dále jen „FEH“) ukončila svou účast v kartelu, nebyla zapojena do prodejů PISP. Žalobkyně tvrdí, že Komise se tím, že došla k závěru, že FEH pokračovala v účasti na dohodě GQ po schůzi japonských členů, která se konala někdy v září 2000, dopustila zjevně nesprávné posouzení, právního omylu, pokud jde o důkazní břemeno, jakož i právního omylu ve vztahu k rovnému zacházení.

Mimoto Fuji tvrdí, že nemá být společně a nerozdílně číněna zodpovědnou za účast Japan AE Power Systems Corporation (dále jen „JAEPS“) v kartelu, jelikož nebyla schopna na JAEPS vykonávat rozhodující vliv ani ji nebyla známa její údajná účast v kartelu. Žalobkyně tudíž tvrdí, že se Komise dopustila zjevně nesprávného posouzení, co se týče protiprávního jednání FES.

Konečně Fuji tvrdí, že rozhodnutí je stíženo zjevně nesprávným posouzením, pokud jde o trvání protiprávního jednání, jakož i zodpovědnost JAEPS za údajné protiprávní jednání. Krom toho Komise nesprávně určila hodnotu informace poskytnuté žalobkyněmi když rozhodla, že neodůvodňuje snížení pokuty uložené žalobkyním podle Sdělení o spolupráci. V tomto ohledu Fuji tvrdí, že uložené pokuty mají být podstatně sníženy.

Žaloba podaná dne 18. dubna 2007 – Mitsubishi Electric v. Komise**(Věc T-133/07)**

(2007/C 140/62)

*Jednací jazyk: angličtina***Účastníci řízení**

Žalobkyně: Mitsubishi Electric Corp. (Tokio, Japonsko) (zástupci: R. Denton, Solicitor a K. Haegeman, právník)

Žalovaná: Komise Evropských společenství

Návrhové žádání žalobkyně

- zrušit rozhodnutí, zvláště jeho články 1 až 4, v rozsahu, v němž se týká Melco a TMT&D pro období, v němž má Melco společnou a nerozdílnou odpovědnost se společností Toshiba za aktivity TMT&D; nebo
- zrušit čl. 2 odst. g) rozhodnutí a čl. 2 odst. h) v rozsahu, v němž se týká Melco; nebo
- změnit článek 2 rozhodnutí v rozsahu, v němž se týká Melco, tak aby byla zrušena nebo podpůrně podstatně snížena pokuta v něm uložená Melco; a v každém případě
- rozhodnout, že Komise ponese vlastní náklady a náklady vzniklé Melco v souvislosti s tímto řízením.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Žalobkyně, Mitsubishi Electric Corporation (dále jen „Melco“) podala žalobu na neplatnost podle článků 230 ES a 229 ES proti rozhodnutí Komise ze dne 24. ledna 2007 (věc COMP/F/38.899 – plynem izolované spínací přístroje – K(2006) 6762 konečné), na jehož základě Komise došla k závěru, že žalobkyně, spolu s jinými podniky, porušila čl. 81 odst. 1 ES a ode dne 1. ledna 1994 rovněž článek 53 EHP v odvětví plynem izolovaných spínacích přístrojů (dále jen „PISP“) řadou dohod a jednání ve vzájemné shodě spočívajících v a) rozdělení trhů, b) přidělení kvót a zachování příslušných tržních podílů, c) přidělení jednotlivých PISP projektů (bid-rigging) určeným výrobcům a manipulaci nabídkového řízení na tyto projekty, d) stanovení cen, e) dohodách o ukončení licenčních smluv s nečleny kartelu a f) výměně citlivých tržních informací. Podpůrně se žalobkyně domáhá zrušení nebo snížení uložené pokuty.

Důvody uplatněné Melco v jejím návrhu jsou následující:

Komise údajně dostačujícím způsobem neprokázala, že žalobkyně porušila článek 81 ES účastí v kartelu, jehož cílem nebo výsledkem bylo omezení hospodářské soutěže v EHP.

Žalobkyně tvrdí, že Komise neprokázala existenci dohody, jejímž účastníkem byla Melco, která porušila článek 81 ES.

Žalobkyně dále tvrdí, že se Komise dopustila nesprávného posouzení, když nevzala v úvahu technické a hospodářské důkazy vysvětlující nepřítomnost Melco na evropském trhu a prokazující obtížnost vstupu na něj.

Žalobkyně tvrdí, že Komise porušila pravidla použitelná v oblasti dokazování tím, že neodůvodněně převrátila důkazní břemeno, a že porušila zásadu presumpce nevin.

Mimoto Komise podle žalobkyně porušila zásady rovného zacházení a proporcionality v několika aspektech: při stanovení počátečního bodu pokuty uložené Melco na základě jejího obratu za rok 2001 a nikoli 2003; při výpočtu odrazujícího koeficientu pro Melco a při nesprávném definování světového trhu PISP a podílu Melco na něm. Dále Komise podle žalobkyně porušila zásadu proporcionality tím, že pokutu Melco za její účast na dohodě GQ⁽¹⁾ stanovila stejným způsobem, jako to učinila u evropských výrobců zúčastněných jak na dohodě GQ, tak i dohodě EQ⁽²⁾.

Žalobkyně tvrdí, že Komise porušila povinnost uvést odůvodnění rozhodnutí, že pokuta Melco má být stanovena na základě jejího obratu za rok 2001 a že Melco má podíl 15-20 % na světovém obratu PISP.

Krom toho Komise údajně porušila zásadu řádné správy při odhadu celkové hodnoty trhu PISP.

Žalobkyně tvrdí, že se Komise zmýlila, když nevzala v úvahu hospodářské a technické důkazy při posouzení dopadu jednání Melco a stanovení pokuty Melco. Komise se podle žalobkyně rovněž zmýlila při určení doby trvání údajného kartelu.

Dále žalobkyně tvrdí, že Komise porušila práva žalobkyně na obhajobu a na spravedlivý proces tím, že Melco neposkytla zásadní důkazy svědčící v její prospěch i proti ní obsažené v jejím spise. Konečně Komise údajně Melco během správního řízení neposkytla své závěry ohledně teorie kompenzace, čímž porušila právo na obhajobu.

⁽¹⁾ „GQ“ znamená „gear quota“, tedy kvóta distribučních rozvaděčů.

⁽²⁾ „EQ“ znamená „European quota“, tedy Evropská kvóta. Dohoda EQ je v napadeném rozhodnutí jinak označována jako „E-Group Operation Agreement for GQ-Agreement“ /Operační dohoda E skupiny pro dohodu GQ).

Žaloba podaná dne 19. dubna 2007 – Itálie v. Komise

(Věc T-135/07)

(2007/C 140/63)

Jednací jazyk: italština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Italská republika (zástupce: G. Aiello, advokát)

Žalovaná: Komise Evropských společenství

Návrhové žádání žalobkyně

- Zrušit na základě článku 230 ES rozhodnutí generálního ředitele generálního ředitelství Komise pro zemědělství, obsažené v dopise ze dne 7. února 2007, číslo jednací 3585;
- uložit Komisi Evropských společenství náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Vláda Italské republiky podala k Soudu prvního stupně Evropských společenství žalobu podle článku 230 ES směřující ke zrušení rozhodnutí generálního ředitele generálního ředitelství Komise pro zemědělství obsaženého v dopise ze dne 7. února 2007, číslo jednací 3585, kterým se zamítá žádost italských orgánů o přijetí výjimečných opatření na podporu italského trhu s drůbežím masem podle článku 14 nařízení Rady (EHS) č. 2777/75 ze dne 29. října 1975 o společné organizaci trhu s drůbežím masem⁽¹⁾, co se týče drůbežích mláďat usmrcených v zónách postižených ptačí chřipkou, které podléhaly veterinárním opatřením zaměřeným na omezení pohybu zvířat v období od prosince 1999 do září 2003.

Italská vláda uplatňuje následující žalobní důvody:

- Porušení zásady zákazu diskriminace mezi výrobci Společenství podle čl. 34 odst. 2 druhého pododstavce ES v rozsahu, v němž žalovaná povolila výjimečná opatření na podporu trhu pouze v oblasti násadových vajec, tím, že sporným rozhodnutím zamítla obdobná opatření pro odvětví drůbežního masa.

- Zneužití pravomoci a zjevně nesprávné posouzení ze strany Komise.

Žalobkyně v tomto ohledu uvádí, že Komise měla za účelem dosažení cíle sledovaného nařízením č. 2777/75 přijmout výjimečná opatření na podporu italského trhu s drůbežím masem, který byl v Itálii nejvíce postiženým drůbežářským odvětvím. Komise však odmítla přijmout tato opatření navzdory opakovaným žádostem žalobkyně a omezila se pouze na povolení opatření na podporu odvětví násadových vajec, které bylo v Itálii nejméně zasaženo restriktivními opatřeními a v podstatě jediným zasaženým odvětvím v Nizozemsku. Komise tak jasně zamýšlela poskytnout nizozemským výrobcům většinu volných zdrojů snížením na minimum odškodnění přiznaného italským výrobcům.

- Nesprávný výklad a porušení článku 14 nařízení č. 2777/75, jakož i zjevně nesprávné posouzení.

Žalobkyně se domnívá, že na rozdíl od toho, co tvrdí žalovaná, se článek 14 dotčeného nařízení neuplatní pouze tehdy, pokud nerovnováha na trhu vyplývá z nemožnosti výrobců nacházejících se v zóně pod dohledem a ochranou přístupu na trh mimo tuto zónu. Komise totiž může přijmout výjimečná opatření na podporu pro znovuoobnovení rovnováhy na trhu zatíženém omezeními volného pohybu vyplývajícími z opatření pro potírání šíření chorob zvířat bez ohledu na skutečnost, že se tato omezení týkají výrobků, které vstupují do určité zóny či které z ní vystupují.

- Konečně porušení zásad řádné správy, nestrannosti, ekvity a transparentnosti.

(¹) Úř. věst. L 282, 1.11.1975, s. 77.

Žaloba podaná dne 30. dubna 2007 – Colgate-Palmolive v. OHIM – CMS Hasche Sigle (VISIBLE WHITE)

(Věc T-136/07)

(2007/C 140/64)

Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Colgate-Palmolive Co. (New York, Spojené státy) (zástupci: M. Zintler, H. Harmeling a K.-U. Plath, advokáti)

Žalovaný: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory)

Druhá účastnice řízení před odvolacím senátem: CMS Hasche Sigle (Kolín, Německo)

Návrhy žalobkyně

- zrušit rozhodnutí čtvrtého odvolacího senátu ze dne 15. února 2007;
- potvrdit rozhodnutí zrušovacího oddělení a prohlásit, že ochranná známka Společenství č. 802 793 „VISIBLE WHITE“ zůstává zapsána;
- přisoudit žalobkyni náhradu nákladů v řízení o návrhu na prohlášení neplatnosti, obrátit rozhodnutí odvolacího senátu o nákladech řízení a přisoudit žalobkyni náhradu nákladů tohoto řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Zapsaná ochranná známka Společenství, jež je předmětem návrhu na prohlášení neplatnosti: Slovní ochranná známka „VISIBLE WHITE“ pro výrobky zařazené do třídy 3 – ochranná známka Společenství č. 802 793

Majitelka ochranné známky Společenství: Žalobkyně

Účastnice řízení navrhuující prohlášení neplatnosti ochranné známky Společenství: CMS Hasche Sigle

Rozhodnutí zrušovacího oddělení: Zamítnutí návrhu na prohlášení neplatnosti

Rozhodnutí odvolacího senátu: Zrušení rozhodnutí zrušovacího oddělení a zrušení ochranné známky Společenství

Dovolávané žalobní důvody: Porušení čl. 7 odst. 1 písm. b) a c) nařízení rady č. 40/94 tím, že odvolací senát nesprávně posoudil jak prvek „VISIBLE“, tak prvek „WHITE“ jako popisné vzhledem k „zubní pastě“, jakož i „ústní vodě“ a jejich kombinaci považoval za čistě popisnou, postrádající rozlišovací způsobilost.

Žaloba podaná dne 4. května 2007 – General Technic-Otis v. Komise

(Věc T-141/07)

(2007/C 140/65)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobkyně: General Technic-Otis Sàrl (Howald, Lucemburské velkověvodství) (zástupce: M. Nosbusch, advokát)

Žalovaná: Komise Evropských společenství

Návrhová žádání žalobkyně

- zrušit na základě článku 230 ES rozhodnutí přijaté Komisí dne 21. února 2001 v řízení podle článku 81 Smlouvy o ES a článku 53 EHP ve věci COMP/E-1/38.823 – Elevators and Escalators v rozsahu, v němž se týká GTO;
- podpůrně zrušit či snížit na základě článku 229 ES výši pokuty, která jí byla tímto rozhodnutím uložena;
- uložit Komisi náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Žalobkyně se touto žalobou domáhá zrušení rozhodnutí Komise K(2007) 512 konečné ze dne 21. února 2007 v řízení podle článku 81 ES a článku 53 Dohody o EHP (ve věci COMP/E-1/38.823 – Elevators and Escalators) ohledně kartelové dohody v oblasti instalace a údržby výtahů a eskalátorů v Belgii, Německu, Lucembursku a Nizozemsku týkající se manipulování s nabídkovým řízením, rozdělování trhů, stanovování cen, zadávání projektů a kupních smluv, smluv o instalaci, údržbě a modernizaci zařízení a výměny informací v rozsahu, v němž se jí toto rozhodnutí týká. Žalobkyně se podpůrně domáhá zrušení nebo snížení pokuty, která jí byla napadeným rozhodnutím uložena.

Žalobkyně vznáší na podporu svých návrhů sedm žalobních důvodů.

Žalobkyně v rámci svého prvního žalobního důvodu uplatňuje, že Komise se dopustila právního a skutkového omylu při použití pravidel o výpočtu pokut, co se týče její úvahy, že předmětné praktiky představují „velmi závažné“ porušení. Žalobkyně tvrdí, že základní částka pro stanovení pokuty měla být tedy snížena vzhledem k omezenému zeměpisnému rozsahu dotčeného trhu, jakož i k omezenému dopadu předmětných praktik na dotčený trh.

Ve svém druhém žalobním důvodu žalobkyně tvrdí, že se Komise dopustila právního a skutkového omylu, neboť nepřihlédla ke skutečným hospodářským možnostem žalobkyně způsobit škodu. Rovněž tvrdí, že Komise měla při stanovení výše pokuty zohlednit její postavení malého či středního podniku s autonomním vedením, který v důsledku toho nemůže vytvořit značnou škodu na trhu.

Žalobkyně ve svém třetím žalobním důvodu uplatňuje, že se Komise dopustila právního a skutkového omylu, neboť neomezila výši pokuty na 10 % jejího obrátu a nebyla oprávněna zohlednit obrat mateřských společností při výpočtu maximální výše pokuty, která měla být žalobkyni uložena.

Čtvrtý žalobní důvod vychází z toho, že Komise porušila zásadu rovného zacházení, neboť nepoužila zásady odpovědnosti stejně na všechny účastníky dotčené kartelové dohody. Žalobkyně tvrdí, že Komise přičítala předmětné praktiky jejím mateřským společnostem, zatímco takto neučinila u jiné společnosti, v jejíž neprospěch svědčilo též rozhodnutí, přestože se tato společnost

nacházela v situaci srovnatelné se situací žalobkyně, pokud jde o výkon kontroly mateřskými společnostmi.

Žalobkyně v rámci pátého žalobního důvodu uplatňuje, že Komise se dopustila skutkového omylu, neboť jí nepřiznala snížení ve výši 50 % pokuty na základě oznámení o shovívavosti ⁽¹⁾. Žalobkyně tvrdí, že její spolupráce se službami Komise byla úzká, stálá a zvláště rozsáhlá a odůvodňuje maximální snížení pokuty stanovené oznámením o shovívavosti, a sice ve výši 50 %.

Šestý žalobní důvod, jehož se žalobkyně dovolává, vychází z porušení zásady legitimního očekávání, jelikož Komise nepřiznala žalobkyni dodatečné snížení ve výši 10 % pokuty z důvodu, že nezpochybňovala skutečnosti. Žalobkyně tvrdí, že oznámení námitek, jakož i rozhodovací praxe Komise u ní vzbuzuje oprávněnou naději získat z tohoto důvodu snížení ve výši 10 %, a nikoliv pouze 1 %, jak bylo stanoveno v napadeném rozhodnutí.

Sedmý žalobní důvod vychází z porušení zásady proporcionality trestů, neboť pokuta uložená žalobkyni není odůvodněná s ohledem na dotyčné porušení, a zejména vzhledem k jeho údajně omezenému dopadu na trh a k tomu, že se jej dopustila společnost menší velikosti.

⁽¹⁾ Oznámení Komise o ochraně před pokutami a snížení pokut v případech kartelů, Úř. věst. 2002, C 45, s. 3.

Žaloba podaná dne 4. května 2007 – General Technic v. Komise

(Věc T-142/07)

(2007/C 140/66)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobkyně: General Technic Sàrl (Lucemburk, Lucemburské velkovévodství) (zástupce: M. Nosbusch, advokát)

Žalovaná: Komise Evropských společenství

Návrhová žádání žalobkyně

- zrušit na základě článku 230 ES rozhodnutí přijaté Komisí dne 21. února 2001 v řízení podle článku 81 Smlouvy o ES a článku 53 EHP ve věci COMP/E-1/38.823 – Elevators and Escalators v rozsahu, v němž se týká GT;

- podpůrně zrušit či snížit na základě článku 229 ES výši pokuty, která jí byla tímto rozhodnutím uložena;
- uložit Komisi náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Žalobkyně se domáhá touto žalobou zrušení rozhodnutí Komise K(2007) 512 konečné ze dne 21. února 2007 v řízení podle článku 81 ES a článku 53 Dohody o EHP (ve věci COMP/E-1/38.823 – Elevators and Escalators) ohledně kartelové dohody v oblasti instalace a údržby výtahů a eskalátorů v Belgii, Německu, Lucembursku a Nizozemsku týkající se manipulování s nabídkovým řízením, rozdělování trhů, stanovování cen, zadávání projektů a kupních smluv, smluv o instalaci, údržbě a modernizaci zařízení a výměny informací v rozsahu, v němž se jí toto rozhodnutí týká. Žalobkyně se podpůrně domáhá zrušení nebo snížení pokuty, která jí byla napadeným rozhodnutím uložena.

Žalobkyně na podporu své žaloby uplatňuje, že Komise nebyla oprávněna jí uložit povinnost společné a solidární úhrady pokuty, jež byla uložena její dceřiné společnosti, která je účastníkem kartelové dohody. Tvrdí, že Komise se zmýlila, pokud jde o povahu a rozsah její účasti na základním kapitálu dceřiné společnosti, neboť žalobkyně je společností zcela finanční povahy, nevykonávající vlastní obchodní činnost a že její účast v dceřiné společnosti je minoritní a nepřesahuje rozsah, jenž je nezbytný k ochraně jejích finančních zájmů. Žalobkyně rovněž tvrdí, že Komise neodůvodnila právně dostatečným způsobem její úlohu v dotčené kartelové dohodě na rozdíl od osobní úlohy jejího akcionáře, jenž byl společníkem a jednatelem dceřiné společnosti.

Žaloba podaná dne 30. dubna 2007 – UMG Recordings v. OHIM – Osman (MOTOWN)

(Věc T-143/07)

(2007/C 140/67)

Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: UMG Recordings, Inc. (Santa Monica, Spojené státy americké) (zástupci: E. Armijo Chávarri, A. Castán Pérez-Gómez, advokáti)

Žalovaný: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory)

Další účastník řízení před odvolacím senátem: Jimmy Osman (Londýn, Spojené království)

Návrhová žádání žalobkyně

Žalobkyně navrhuje, aby Soud:

- rozhodl, že jsou žaloba a dokumenty, jež tvoří její přílohu, přípustné, že žaloba byla podána včas a řádně proti rozhodnutí druhého odvolacího senátu OHIM ze dne 15. února 2007 ve věci R-523/2006-2 a po příslušných fázích řízení vydal rozsudek, kterým se ruší toto rozhodnutí a kterým se OHIM ukládá výslovně náhrada nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Zapsaná ochranná známka Společenství, jež je předmětem návrhu na zrušení: slovní ochranná známka „MOTOWN“ pro výrobky a služby tříd 9, 25, 41 a 42 – ochranná známka č. 206 243

Majitel ochranné známky Společenství: UMG Recordings

Účastník řízení navrhuující zrušení ochranné známky: Jimmy Osman

Rozhodnutí zrušovacího oddělení: přijetí návrhu na zrušení pro veškeré sporné služby třídy 42 a zamítnutí toto návrhu v rozsahu, v němž se týkal služeb třídy 41

Rozhodnutí odvolacího senátu: přijetí odvolání podaného Jimmym Osmanem

Dovolávané žalobní důvody: Porušení čl. 15 odst. 1 a čl. 50 odst. 1 nařízení Rady (ES) č. 40/94

Žalobkyně tvrdí, že odvolací senát údajně nesprávně posoudil důkazy předložené k prokázání užívání ochranné známky pro sporné služby třídy 41.

Žalobkyně se zprv domnívá, že odvolací senát nepřihlédl ke skutečnosti, že dotčená ochranná známka byla užívána pro sporné služby majitelem ochranné známky a třetími osobami se souhlasem majitele.

Žalobkyně je zadrugé toho názoru, že odvolací senát zaměnil „služby související s diskotékami“ s „organizací hudebních událostí“ a nepřihlédl k tomu, že tyto služby spadají do různých kategorií služeb.

Zatřetí, žalobkyně tvrdí, že i za předpokladu, že by se nepodílela přímo či nepřímo na poskytování „služeb souvisejících s diskotékami“ nebo na „organizaci hudebních událostí“, mělo být rozhodnuto, že poskytovala specifické služby spadající do uvedených kategorií a že poskytování těchto „doprovodných služeb“ umožnilo splnit podmínku užívání její ochranné známky pro obecné kategorie služeb (a sice sporné služby).

Žaloba podaná dne 4. května 2007 – Euro-Information v. OHIM (CYBERBOURSE)

(Věc T-155/07)

(2007/C 140/68)

Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: francouzština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Européenne de traitement de l'Information (Euro-Information) (Štrasburk, Francie) (zástupci: P. Greffe a J. Schouman, advokáti)

Žalovaný: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory)(OHIM)

Návrhová žádání žalobkyně

- zrušení rozhodnutí prvního odvolacího senátu OHIM ze dne 28. února 2007 a oznámení dne 8. března 2007, věc R 1046/2006-1 v rozsahu, v němž se zamítá zápis přihlášky ochranné známky Společenství CYBERBOURSE č. 4 114 682 pro část požadovaných výrobků a služeb zařazených do tříd 9, 36 a 38;
- zápis přihlášky ochranné známky Společenství CYBERBOURSE č. 4 114 682 pro všechny požadované výrobky a služby.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Dotčená ochranná známka Společenství: Slovní ochranná známka „CYBERBOURSE“ pro výrobky a služby zařazené do tříd 9, 36 a 38 (přihláška č. 4 114 682)

Rozhodnutí námitkového oddělení: Zamítnutí zápisu

Rozhodnutí odvolacího senátu: Zamítnutí odvolání

Dovolávané žalobní důvody: Žalobkyně uplatňuje, že na rozdíl od toho, co odvolací senát OHIM v napadeném rozhodnutí konstatoval, je ochranná známka arbitrární a má dostatečnou rozlišovací způsobilost vyžadovanou nařízením Rady č. 40/94 ⁽¹⁾ s ohledem na požadované výrobky a služby.

⁽¹⁾ Nařízení Rady (ES) č. 40/94 ze dne 20. prosince 1993 o ochranné známce Společenství (Úř. věst. 1994, L 11, s. 1; Zvl. vyd. 17/01, s. 146).

Žaloba podaná dne 9. května 2007 – Španělsko v. Komise

(Věc T-156/07)

(2007/C 140/69)

Jednací jazyk: španělština

Účastníci řízení

Žalobce: Španělské království (zástupce: F. Díez Moreno)

Žalovaná: Komise Evropských společenství

Návrhové žádání žalobce

- Zrušit oznámení o výběrovém řízení EPSO/AD/94/07 zveřejněné Evropským úřadem pro výběr personálu (EPSO) v Úř. věst. C 45 A ze dne 28. února 2007.
- Uložit Komisi, aby všechna výběrová řízení na pracovní místa v rámci evropské veřejné služby byla v Úředních věstnících zveřejňována ve všech jazycích.
- Uložit žalované náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Tato žaloba směřuje proti oznámení o výběrovém řízení EPSO/AD/94/07 zveřejněném Evropským úřadem pro výběr personálu (EPSO) v Úř. věst. C 45 A ze dne 28. února 2007, z toho důvodu, že uvedené oznámení bylo zveřejněno pouze v anglickém, francouzském a německém vydání Úředního věstníku.

Žalobce má za to, že žalovaná tím porušila nařízení Rady č. 1 ze dne 15. dubna 1958 o užívání jazyků v Evropském společenství a nařízení č. 259/68 ze dne 29. února 1968, kterým byl upraven služební řád evropské veřejné služby. Porušila rovněž zásadu rovného zacházení a zásadu zákazu diskriminace evropských občanů, zásadu proporcionality a zásadu právní jistoty, uznané Smlouvou o ES a ustálenou judikaturou Soudního dvora.

Konkrétně ohledně zásady právní jistoty žalobce uvádí, že služební řád v příloze III vyžaduje vyhlášení všeobecných výběrových řízení v Úředním věstníku Evropských společenství. V souladu s článkem 5 nařízení Rady č. 1/58 má být uvedený Úřední věstník vydáván ve třidvaceti úředních jazycích. Nicméně uvedené oznámení bylo zveřejněno pouze ve třech úředních jazycích.

Konečně je třeba mít za to, že byla porušena výlučná pravomoc Rady měnit, jednomyslně, jazykový režim Společenství.

Žaloba podaná dne 9. května 2007 – Organizace Mudžáhidů íránského lidu v. Rada

(Věc T-157/07)

(2007/C 140/70)

*Jednací jazyk: angličtina***Účastnice řízení**

Žalobkyně: Organizace Mudžáhidů íránského lidu (Auvers sur Oise, Francie) (zástupci: J. P. Spitzer, advokát a D. Vaughan QC)

Žalovaná: Rada Evropské unie

Návrhová žádání žalobkyně

- zrušit stále platná rozhodnutí Rady:
 - nepřezkoumat každých šest měsíců nebo později rozhodnutí Rady 2006/379 ve vztahu k žalobkyni;
 - ponechat do dnešního dne a nadále žalobkyni na seznamu teroristických organizací stanoveném rozhodnutím Rady 2006/379 ze dne 29. května 2006 s účinností ode dne tohoto rozhodnutí bez ohledu na rozsudek tohoto Soudu ve věci T- 228/02 ze dne 12. prosince 2006 a povinnosti Rady podle článku 233 ES.
- nařídit žalované, v rozsahu, ve kterém to uzná za vhodné, aby jednala v souladu se svými právními povinnostmi.
- nařídit žalované zaplatit žalobkyni náhradu škody ve výši 1 090 000 eur, jak je stanoveno v příloze 18, (a nadále vznikající škodu) s příslušenstvím.
- uložit Radě náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Žalobkyně se domáhá zrušení některých dopisů Rady a uplatňuje náhradu škody, jelikož Rada nepřezkoumala po šesti měsících seznam obsažený v rozhodnutí Rady 2006/379 ⁽¹⁾ osob, skupin a subjektů, na které se vztahuje nařízení (ES) č. 2580/2001 ⁽²⁾ o zvláštních omezujících opatřeních namířených proti některým osobám a subjektům s cílem bojovat proti terorismu, tedy zmrazení finančních prostředků a jiných finančních zdrojů, a jelikož Rada ponechala žalobkyni na uvedeném seznamu.

Podle žalobkyně měla Rada povinnost přezkoumat seznam osob uvedených na všech seznamech teroristických organizací, a to pravidelně, nejméně však jednou za šest měsíců. Žalobkyně

tvrdí, že Rada tak neučinila ve vztahu k zahrnutí jména žalobkyně na seznam teroristických organizací.

Žalobkyně dále tvrdí, že na základě rozsudku Soudu prvního stupně ve věci T-228/02, Organizace Mudžáhidů íránského lidu v. Rada, měla Rada povinnost vyškrtnout jméno žalobkyně z uvedeného seznamu.

⁽¹⁾ Rozhodnutí Rady ze dne 29. května 2006, kterým se provádí čl. 2 odst. 3 nařízení (ES) č. 2580/2001 o zvláštních omezujících opatřeních namířených proti některým osobám a subjektům s cílem bojovat proti terorismu a kterým se zrušuje rozhodnutí 2005/930/ES (Úř. věst. 2006, L 144, s. 21).

⁽²⁾ Nařízení Rady (ES) č. 2580/2001 ze dne 27. prosince 2001 o zvláštních omezujících opatřeních namířených proti některým osobám a subjektům s cílem bojovat proti terorismu (Úř. věst. 2001, L 344, s. 70).

Žaloba podaná dne 7. května 2007 – Lancôme v. OHIM – CMS Hasche Sigle (COLOR EDITION)

(Věc T-160/07)

(2007/C 140/71)

*Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: francouzština***Účastníci řízení**

Žalobkyně: Lancôme Parfums et Beauté & Cie (Paříž, Francie) (zástupce: E. Baud, advokát)

Žalovaný: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory)

Druhá účastnice řízení před odvolacím senátem: CMS Hasche Sigle (Kolín, Německo)

Návrhy žalobkyně

- zrušit rozhodnutí druhého odvolacího senátu OHIM vydané dne 26. února 2007 ve věci R 231/2006-2;
- uložit žalovanému, a popřípadě vedlejšímu účastníkovi, náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Zapsaná ochranná známka Společenství, jež byla předmětem návrhu na prohlášení neplatnosti: slovní ochranná známka „COLOR EDITION“ pro výrobky spadající do třídy 3 – ochranná známka Společenství č. 2 965 804

Majitel ochranné známky Společenství: žalobkyně

Účastník řízení navrhuující prohlášení neplatnosti ochranné známky Společenství: CMS Hasche Sigle

Rozhodnutí zrušovacího oddělení: zamítnutí návrhu na prohlášení neplatnosti

Rozhodnutí odvolacího senátu: zrušení rozhodnutí zrušovacího oddělení

Dovolávané žalobní důvody: porušení čl. 55 odst. 1 písm. a) nařízení č. 40/94 ⁽¹⁾ Rady v rozsahu, ve kterém měl odvolací senát za to, že návrh na prohlášení neplatnosti CMS Hasche Sigle je přípustný, jakož i porušení čl. 7 odst. 1 písm. c) uvedeného nařízení v rozsahu, ve kterém bylo v napadeném rozhodnutí rozhodnuto, že sporná ochranná známka „COLOR EDITOR“ je popisná.

⁽¹⁾ Nařízení Rady (ES) č. 40/94 ze dne 20. prosince 1993 o ochranné známce Společenství (Úř. věst. 1994, L 11, s. 1; Zvl. vyd. 17/01, s. 146).

SOUD PRO VEŘEJNOU SLUŽBU EVROPSKÉ UNIE

Žaloba podaná dne 16. dubna 2007 – Klug v. Evropská agentura pro léčivé přípravky

(Věc F-35/07)

(2007/C 140/72)

Jednací jazyk: němčina

Žaloba podaná dne 20. dubna 2007 – Caleprico v. Komise

(Věc F-38/07)

(2007/C 140/73)

Jednací jazyk: italština

Účastnice řízení

Žalobkyně: Bettina Klug (Londýn, Spojené království) (zástupce: W. G. Grupp, advokát)

Žalovaná: Evropská agentura pro léčivé přípravky

Účastníci řízení

Žalobce: Francesco Caleprico (Brusel, Belgie) (zástupce: V. Guagliulmi, advokát)

Žalovaná: Komise Evropských společenství

Návrhová žádání žalobkyně

- uložit žalované prodloužit pracovní smlouvu žalobkyně ze dne 7. února 2002,
- uložit žalované zaplatit žalobkyni bolestné ve výši 200 000 eur,
- uložit žalované zrušit posudek žalobkyně za období od 31. prosince 2004 do 31. prosince 2006 a znovu jej vypracovat s přihlédnutím k právnímu názoru Soudu.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Žaloba je založena na čl. 12 a odst. 2 služebního řádu úředníků (psychické obtěžování). Dovolává se nesprávného posouzení v souvislosti s posudkem žalobkyně, porušení předpisů agentury upravujících postup pro vypracování posudku a v důsledku toho protiprávního neprodloužení její pracovní smlouvy.

Žalobkyně odůvodňuje svoji žalobu tím, že kvůli psychickému obtěžování a nedostatku objektivitě při posouzení její práce dopadlo její hodnocení velmi špatně a její smlouva uzavřená na pět let nebyla proto prodloužena.

Návrhová žádání žalobce

- určit na základě článku 241 ES nepoužitelnost článků 12 a 13 přílohy XIII služebního řádu z důvodu jejich protiprávnosti;
- zrušit rozhodnutí, kterým orgán oprávněný ke jmenování implicitně zamítl stížnost podanou žalobcem proti rozhodnutí ze dne 12. června 2006;
- zrušit rozhodnutí Komise ze dne 12. června 2006 v části, ve které orgán oprávněný ke jmenování stanovil zařazení žalobce do třídy AD6/2 namísto jeho zařazení do třídy AD8/3;
- uložit Komisi povinnost nahradit napadenou část rozhodnutí ze dne 12. června 2006 částí, která zpětně stanoví (s účinkem od 1. července 2006) „zařazení“ žalobce do třídy AD8/3;
- uložit Komisi zaplatit žalobci všechny částky, které neobdržel z důvodu protiprávnosti napadených rozhodnutí, navýšené o úroky z prodlení;
- uložit Komisi nahradit žalobci všechny případné další újmy, které Soud pro veřejnou službu zjistí v projednávané věci;
- uložit žalované náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Žalobce, zapsaný na seznamu v rámci výběrového řízení EUR/A/155/2000 ⁽¹⁾, kterým se vytvořil seznam kandidátů vhodných na přijetí ve třídách A7/A6, byl přijat po vstupu v platnost nařízení Rady (ES, Euratom) č. 723/2004 ze dne 22. března 2004, kterým se mění služební řád úředníků a pracovní řád ostatních zaměstnanců Evropských společenství ⁽²⁾, a byl zařazen do třídy AD6/2.

Na podporu své žaloby uplatňuje dva žalobní důvody:

V rámci prvního žalobního důvodu tvrdí, že rozhodnutí ze dne 12. června 2006 trpí vadou spočívající v rozpornosti mezi jednak odkazem v preambuli rozhodnutí na článek 31 služebního řádu, podle kterého jsou vybraní kandidáti jmenováni do platové třídy funkční skupiny stanovené v oznámení o výběrovém řízení, a jednak výrokem uvedeného rozhodnutí, kterým byl žalobce zařazen do třídy AD6/2.

V rámci druhého žalobního důvodu uplatňuje, že dotčené rozhodnutí je v každém případě protiprávní, protože implicitně vychází z právního základu (články 12 a 13 přílohy XIII služebního řádu), který je protiprávní z následujících důvodů:

- rozpor se zásadou právní jistoty a zásadou legitimního očekávání;
- porušení zásady zákazu diskriminace a rovného zacházení;
- porušení zásady přiměřenosti vzhledem k tomu, že použití nové právní úpravy závisí na zcela nahodilé události, a sice události, zda je úspěšný kandidát přijat před, nebo po určitém datu, bez existence jakéhokoli jiného důvodu, který by odůvodňoval toto pravidlo;
- porušení zásady řádné správy;
- podpůrně rozpor s povinností uvést odůvodnění aktů Společenství stanovenou v článku 251 ES.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 147 A, 25.5.2000, s. 10.

⁽²⁾ Úř. věst. L 124, 27.4.2004, s. 1; Zvl. vyd. 01/02, s. 130.

Žaloba podaná dne 4. května 2007 – Fernandez García a García Rato v. Soudní dvůr

(Věc F-41/07)

(2007/C 140/74)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Brígida Fernandez García (Lucemburk, Lucembursko) a Carolina García Rato (Lucemburk, Lucembursko) (zástupci S. Orlandi, A. Coolen, J.-N. Louis a E. Marchal, advokáti)

Žalovaný: Soudní dvůr Evropských společenství

Návrhové žádání žalobkyň

- zrušit rozhodnutí, jímž byly žalobkyně jmenovány úřednicemi Evropských společenství v části, kterou se určuje jejich platová třída podle článku 13 přílohy XIII služebního řádu;
- uložit žalovanému náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Žalobkyně, úspěšné uchazečky výběrového řízení CJ/LA/25 ⁽¹⁾, u něhož bylo oznámení o výběrovém řízení zveřejněno před 1. květnem 2004, byly přijaty do služebního poměru po vstupu v platnost nařízení Rady (ES, Euratom) č. 723/2004 ze dne 22. března, kterým se mění služební řád úředníků a pracovní řád ostatních zaměstnanců Evropských společenství ⁽²⁾.

Ve svých žalobách žalobkyně předně uplatňují, že napadená rozhodnutí vybočují z právního rámce vytyčeného oznámením o výběrovém řízení. Za použití článku 13 přílohy XIII služebního řádu byly totiž přijaty do služebního poměru se zařazením do nižší platové třídy, než jaký byl uveden v oznámení o výběrovém řízení.

Žalobkyně mají rovněž za to, že napadená rozhodnutí porušují články 5, 29 a 31 služebního řádu a zásadu rovného zacházení a nediskriminace. Platové zařazení úspěšných uchazečů z téhož výběrového řízení nebo výběrového řízení stejné úrovně bylo totiž určeno rozdílně v závislosti na tom, zda byli přijati do služebního poměru před, nebo po vstupu v platnost nařízení č. 723/2004.

Žalobkyně dále uplatňují porušení zásady legitimního očekávání, neboť očekávaly, že při obsazování pracovních míst, o které se ucházely, budou přijaty do služebního poměru se zařazením do platové třídy uvedené v oznámení o výběrovém řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 182 A, 21.7.2002, s. 8.

⁽²⁾ Úř. věst. L 124, 27.4.2004, s. 1.

Žaloba podaná dne 10. května 2007 – Prieto v. Parlament

(Věc F-42/07)

(2007/C 140/75)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobce: Antonio Prieto (Bousval, Belgie) (zástupce: E. Boigelot, advokát)

Žalovaný: Evropský parlament

Návrhové žádání žalobce

- zrušit rozhodnutí Evropského parlamentu ze dne 9. června 2006, kterým byl žalobce jmenován úředníkem ve zkušební lhůtě se zařazením do platové třídy AST 2 stupeň 3;
- uložit Evropskému parlamentu náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Žalobce, úspěšný účastník vnitřního výběrového řízení C/348 pro služební postup C5-4, byl dočasným zaměstnancem v Komisi ve stupni AST 3 (dřívejší stupeň C4), když byl jmenován úředníkem ve zkušební lhůtě a zařazen do třídy AST 2.

Na podporu své žaloby žalobce nejprve uplatňuje, že rozhodnutí, kterým byl jmenován úředníkem se zařazením nižším, než jaké měl, když byl dočasným zaměstnancem, porušuje čl. 5 odst. 4 přílohy XIII služebního řádu úředníků Evropských společenství (dále jen „služební řád“).

Žalobce se krom toho dovolává porušení zásady rovného zacházení a zákazu diskriminace v tom, že pouze úspěšní účastníci dotčeného výběrového řízení, kteří před tím jako dočasní zaměstnanci patřili do kategorie D, si mohli ponechat starší výhodnější zařazení při svém jmenování úředníkem.

Žalobce konečně tvrdí, že napadené rozhodnutí porušuje rovněž zásady právní jistoty, ochrany legitimního očekávání, řádné správy a správného řízení.